

Europeiska unionens officiella tidning

C 13

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofjärde årgången

15 januari 2011

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2011/C 13/01

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 346, 18.12.2010

1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2011/C 13/02

Mål C-137/08: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 9 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Republiken Ungern) — VB Pénzügyi Lízing Zrt. mot Ferenc Schneider (Direktiv 93/13/EEG — Oskäliga villkor i konsumentavtal — Bedömningskriterier — Nationell domstols prövning ex officio av frågan huruvida en prorogationsklausul är oskäligen — Artikel 23 i domstolens stadga)

2

SV

Pris:
3 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

2011/C 13/03	Mål C-458/08: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 november 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal (Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 49 EG — Byggbranschen — Krav på tillstånd för att bedriva verksamhet inom denna bransch — Motivering)	2
2011/C 13/04	Mål C-540/08: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 9 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG mot "Österreich"-Zeitungsverlag GmbH (Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Nationell lagstiftning om ett principiellt förbud mot affärsmetoder som innebär att konsumenter erbjuds en premie under förutsättning att de köper varor eller tjänster)	3
2011/C 13/05	Mål C-543/08: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 november 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal (Fördragsbrott — Artiklarna 56 EG och 43 EG — Fri rörlighet för kapital — Den portugisiska statens aktier med särskilda rättigheter (golden shares) i EDP — Energias de Portugal — Restriktioner när det gäller förvärv av andelar i och deltagande i förvaltningen av ett privatiserat bolag)	3
2011/C 13/06	Mål C-36/09 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 november 2010 — Transportes Evaristo Molina, SA mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Spanska marknaden för bensinstationer — Långfristiga exklusiva leverantörsavtal avseende bränsle — Kommissionens beslut — Vissa bensinstationer har beviljats återköpsrätt — Repsols leveransvillkor — Förteckning över berörda bensinstationer — Talan om ogiltigförklaring — Tidsfrist för väckande av talan — Den tidpunkt då fristen börjar löpa)	4
2011/C 13/07	Mål C-57/09 och C-101/09: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 9 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) — Bundesrepublik Deutschland mot B (C-57/09), D (C-101/09) (Direktiv 2004/83/EG — Minimionormer för beviljande av flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande — Artikel 12 — Flyktingstatus kan inte beviljas — Artikel 12.2 b och c — Begreppet "grovt icke-politiskt brott" — Begreppet "gärningar som strider mot Förenta nationernas syften och grundsatser" — Tillhörighet till en organisation som är delaktig i terroristhandlingar — Organisation som senare har förts upp i förteckningen över personer, grupper och enheter i bilagan till gemensam standpunkt 2001/931/GUSP — Individuellt ansvar för delar av de handlingar som denna organisation har begått — Villkor — Asylrätt i enlighet med bestämmelser i nationell grundlag — Förenlighet med direktiv 2004/83/EG)	4
2011/C 13/08	Mål C-84/09: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Regeringsrätten (Sverige)) — X mot Skatteverket (Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 2, 20 första stycket och 138.1 — Gemenskapsinternt förvärv av en ny segelbåt — Omedelbar användning av den köpta varan i förvärvsmedlemsstaten eller i en annan medlemsstat innan den transporteras till sin slutdestination — Tidsfrist inom vilken transporten av varan till destinationsorten ska påbörjas — Maximal transporttid — Relevant tidpunkt vid bedömningen av huruvida ett transportmedel, med avseende på beskattningen av detsamma, ska anses vara nytt)	5
2011/C 13/09	Mål C-92/09 och C-93/09: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 9 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Wiesbaden — Tyskland) — Volker und Markus Schrecke GbR (C-92/09) och Hartmut Eifert (C-93/09) mot Land Hessen (Skydd för enskilda med avseende på behandling av personuppgifter — Offentliggörande av uppgifter om mottagare av jordbruksstöd — Giltigheten av bestämmelser i unionsrätten om sådant offentliggörande och det sätt på vilket offentliggörandet ska ske — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 7 och 8 — Direktiv 95/46/EG — Tolkning av artiklarna 18 och 20)	6

2011/C 13/10	Mål C-142/09: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgien)) — Brott mål mot V.W. Lahousse, Lavichy BVBA (Direktiven 92/61/EEG och 2002/24/EG — Typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon — Fordon som är avsedda för tävlingsbruk på väg eller i terräng — Nationella bestämmelser som förbjuder tillverkning, försäljning och montering av utrustning som syftar till att öka mopeders motoreffekt och/eller hastighet)	7
2011/C 13/11	Mål C-152/09: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Schwerin (Tyskland)) — André Grootes mot Amt für Landwirtschaft Parchim (Gemensam jordbrukspolitik — Integrerat administrations- och kontrollsystem för vissa stödssystem — Systemet med samlat gårdsstöd — Förordning (EG) nr 1782/2003 — Beräkning av stödrättigheter — Artikel 40.5 — Jordbrukare som omfattas av åtaganden att bedriva ett miljövänligt jordbruk under referensperioden — Artikel 59.3 — Regionalt genomförande av systemet med samlat gårdsstöd — Artikel 61 — Olika enhetsvärden för hektar permanent betesmark och för varje annan stödberättigande hektar)	7
2011/C 13/12	Mål C-156/09: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — Finanzamt Leverkusen mot Verigen Transplantation Service International AG (Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 13 A.1 c — Undantag för verksamheter av hänsyn till allmänintresset — Sjukvårdande behandling — Uttagande och odling av broskceller i syfte att återtransplantera dessa till patienten)	8
2011/C 13/13	Mål C-159/09: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de commerce de Bourges (Frankrike)) — Lidl SNC mot Vierzon Distribution SA (Direktiven 84/450/EEG och 97/55/EG — Förutsättningar för att jämförande reklam ska vara tillåten — Prisjämförelse mellan ett urval livsmedelsprodukter som säljs av två konkurrerande varuhuskedjor — Varor som svarar mot samma behov eller är avsedda för samma ändamål — Vilseledande reklam — Jämförelse av en kontrollerbar egenskap)	9
2011/C 13/14	Mål C-164/09: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 november 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien (Fördragsbrott — Bevarande av vilda fåglar — Direktiv 79/409/EEG — Undantag från skyddsreglerna för vilda fåglar — Jakt)	9
2011/C 13/15	Mål C-226/09: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 november 2010 — Europeiska kommissionen mot Irland (Fördragsbrott — Direktiv 2004/18/EG — Förfaranden för offentlig upphandling — Tilldelning av ett kontrakt för översättnings- och tolkningstjänster — Tjänster som är hänförliga till bilaga II B i nämnda direktiv — Tjänster som inte är underkastade samtliga krav i nämnda direktiv — Viktning av tilldelningskriterierna efter det att anbudet inkommit — Ändring av viktningen efter det att den första granskningen av de inkomna anbudet har ägt rum — Iakttagande av principerna om likabehandling och insyn)	10
2011/C 13/16	Mål C-229/09: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Bundespatentgericht — Tyskland) — Hogan Lovells International LLP mot Bayer CropScience AG (Patenträtt — Växtskyddsmedel — Förordning (EG) nr 1610/96 — Direktiv 91/414/EEG — Tilläggsskydd för växtskyddsmedel — Beviljande av tilläggsskydd för en produkt för vilken ett provisoriskt godkännande för försäljning har lämnats)	10

2011/C 13/17	Mål C-232/09: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts — Republiken Lettland) — Dita Danosa mot LKB Līzings SIA (Socialpolitik — Direktiv 92/85/EEG — Åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar — Artiklarna 2 a och 10 — Begreppet gravid arbetstagare — Förbud mot att säga upp en gravid arbetstagare under tiden från början av graviditeten till utgången av mammaledigheten — Direktiv 76/207/EEG — Likabehandling av kvinnor och män — Person som är ledamot i den verkställande kommittén i ett bolag med begränsat ansvar — Nationell lagstiftning enligt vilken en sådan ledamot kan sägas upp utan begränsningar) 11	11
2011/C 13/18	Mål C-247/09: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland) — Alketa Xhymshiti mot Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach (Avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer — Förordningarna (EEG) nr 1408/71 och nr 574/72 samt (EG) nr 859/2003 — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Familjeförmåner — Tredjelandsmedborgare som arbetar i Schweiz och som bor med sina barn i en medlemsstat i vilken hans barn är medborgare) 11	11
2011/C 13/19	Mål C-250/09 och C-268/09: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Rayonen sad Plovdiv — Bulgarien) — Vasil Ivanov Georgiev mot Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv (Direktiv 2000/78/EG — Artikel 6.1 — Förbud mot åldersdiskriminering — Universitetsprofessorer — Nationell bestämmelse enligt vilken avtal om visstidsanställning ska ingås efter 65 års ålder — Avgångsskyldighet vid 68 års ålder — Motivering för särbehandling på grund av ålder) 12	12
2011/C 13/20	Mål C-261/09: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Stuttgart — Tyskland) — Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot Gaetano Mantello (Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Europeisk arresteringsorder — Rambeslut 2002/584/RIF — Artikel 3 led 2 — Ne bis in idem — Begreppet "samma gärning" — Möjlighet för den verkställande rättsliga myndigheten att vägra verkställa en europeisk arresteringsorder — Lagakraftgående dom i den utfärdande medlemsstaten — Narkotikainnehav — Narkotikahandel — Kriminell organisation) 13	13
2011/C 13/21	Mål C-317/09 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 november 2010 — Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Kvittning av fordringar som regleras av skilda rättsordningar — Begäran om återbetalning av förskott — Principen om litisdenuntiation — Rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång) 13	13
2011/C 13/22	Mål C-322/09 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 november 2010 — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Statligt stöd — Klagomål från en konkurrent — Upptagande till sakprövning — Förordning nr 659/1999 — Artiklarna 4, 10, 13 och 20 — Kommissionens beslut att inte vidare pröva klagomålet — Kommissionens kvalificering av åtgärderna som dels åtgärder som inte utgör statligt stöd, dels befintligt stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden — Artikel 230 EG — Uttrycket "rättsakt mot vilken talan kan väckas") 14	14

2011/C 13/23	Mål C-356/09: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof, Österrike) — Pensionsversicherungsanstalt mot Christine Kleist (Socialpolitik — Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet — Direktiv 76/207/EEG — Artikel 3.1 c — Nationella bestämmelser som underlättar uppsägning av arbetstagare som har rätt att gå i ålderspension — Syfte att främja anställning av yngre personer — Nationella bestämmelser enligt vilka denna rätt till pension uppnås vid 60 års ålder för kvinnor och 65 års ålder för män) 14	14
2011/C 13/24	Mål C-48/10: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 november 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2008/1/EG — Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar — Villkor för tillstånd för befintliga anläggningar — Skyldighet att säkerställa att sådana anläggningar drivs i överensstämmelse med kraven i direktivet) 15	15
2011/C 13/25	Mål C-296/10: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 9 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Stuttgart — Tyskland) — Bianca Purrucker mot Guillermo Vallés Pérez (Civilrättsligt samarbete — Behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Litispensens — Mål i huvudsaken om vårdnaden om ett barn och yrkande om interimistiska åtgärder avseende vårdnaden om samma barn) 15	15
2011/C 13/26	Mål C-339/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 7 juli 2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova och Kemko International EAD mot Ministerski savet na Republika Bulgaria 16	16
2011/C 13/27	Mål C-474/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal in Northern Ireland (Förenade kungariket) den 29 september 2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Btothers Ltd. G Small Conteacts och Creagh Concrete Products Ltd mot Department of the Environment for Northern Ireland 16	16
2011/C 13/28	Mål C-486/10: Talan väckt den 8 oktober 2010 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland 17	17
2011/C 13/29	Mål C-489/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Republiken Polen) den 12 oktober 2010 — brottmål mot Łukasz Marcin Bonda 17	17
2011/C 13/30	Mål C-490/10: Talan väckt den 12 oktober 2010 — Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd 18	18
2011/C 13/31	Mål C-492/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Österrike) den 14 oktober 2010 — Immobilien Linz GmbH & Co KG mot Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr 18	18
2011/C 13/32	Mål C-493/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland den 15 oktober 2010 — M. E. m.fl. mot Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform 18	18

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 13/33	Mål C-498/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 14 oktober 2010 — X NV mot Staatssecretaris van Financiën	19
2011/C 13/34	Mål C-499/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) den 19 oktober 2010 — Vlaamse Oliemaatschappij mot F.O.D. Financiën	19
2011/C 13/35	Mål C-505/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Højesteret (Danmark) den 21 oktober 2010 — Partrederiet Sea Fighter mot Skatteministeriet	20
2011/C 13/36	Mål C-507/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Firenze (Italien) den 25 oktober 2010 — Denise Bernardi, företräd av Katia Mecacci mot Fabio Bernardi	20
2011/C 13/37	Mål C-514/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší soud České republiky (Republiken Tjeckien) den 2 november 2010 — Wolf Naturprodukte GmbH mot SEWAR spol. s r. o.	20
2011/C 13/38	Mål C-516/10: Talan väckt den 29 oktober 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike	21
2011/C 13/39	Mål C-518/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (Civil Division) of England and Wales (Förenade kungariket) den 2 november 2010 — Yeda Research and Development Company Ltd och Aventis Holdings Inc mot Comptroller-General of Patents	21
2011/C 13/40	Mål C-519/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal di Bari (Italien) den 27 oktober 2010 — Giovanni Colapietro mot Ispettorato Centrale Repressioni Frodi	21
2011/C 13/41	Mål C-537/10 P: Överklagande ingett den 19 november 2010 av Deltafina SpA av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 8 september 2010 i mål T-29/05, Deltafina mot kommissionen	22

Tribunalen

2011/C 13/42	Mål T-35/08: Tribunalens dom av den 23 november 2010 — Codorniu Napa mot harmoniseringsbyrån — Bodegas Ontañón (ARTESA NAPA VALLEY) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket ARTESA NAPA VALLEY — Det äldre gemenskapsfigurmärket ARTESO och det äldre nationella ordmärket LA ARTESA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)).....	23
2011/C 13/43	Mål T-95/08: Tribunalens dom av den 12 november 2010 — Italien mot kommissionen (EUGF) — Garantisektionen — Utgifter undantagna från gemenskapsfinansiering — Stödordning för bearbetade produkter av frukt och grönsaker — Undantagsåtgärder till stöd för nötköttsmarknaden — Tobaksbidrag)	23

2011/C 13/44	Mål T-113/08: Tribunalens dom av den 12 november 2010 — Spanien mot kommissionen (EUGFJ — Garantisektionen — Utgifter som undantagits från gemenskapsfinansiering — Stöd till olivoljeproduktion — Arealstöd för jordbruksgrödor) 23
2011/C 13/45	Mål T-9/09 P: Tribunalens dom av den 24 november 2010 — Marcuccio mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Talan i första instans avvisad, eftersom det var uppenbart att det inte kunde prövas i sak — Begäran om återlämnande av personaliga tillhörigheter — Delgivning av beslutet att avslå klagomålet på ett annat språk än det språk klagomålet avfattats på — För sen talan — Underlåtenhet att besvara ett av de yrkanden som anförts i första instans) 24
2011/C 13/46	Mål T-137/09: Tribunalens dom av den 24 november 2010 — Nike International mot harmoniseringsbyrån — Muñoz Molina (R10) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket R10 — Det nationella icke-registrerade ordmärket R10 — Överlåtelse av det nationella varumärket — Förfarandefel) 24
2011/C 13/47	Mål T-260/09 P: Tribunalens dom av den 10 november 2010 — Harmoniseringsbyrån mot Simões Dos Santos (Överklagande — Anslutningsöverklagande — Personalmål — Befordran — Befordringsförfarandet 2003 — Nollställning och ny beräkning av sammanlagda meritpoäng — Åtgärder för att följa tribunalens dom — Rättskraft — Rättslig grund — Retroaktiv verkan saknas — Berättigade förväntningar — Materiell skada — Förlust av en möjlighet att bli befordrad — Ideell skada) 24
2011/C 13/48	Mål T-404/09: Tribunalens dom av den 12 november 2010 — Deutsche Bahn mot harmoniseringsbyrån (horisontell kombination av färgerna grå och röd) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av en horisontell kombination av färgerna grå och röd — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)..... 25
2011/C 13/49	Mål T-405/09: Tribunalens dom av den 12 november 2010 — Deutsche Bahn mot harmoniseringsbyrån (vertikal kombination av färgerna grå och röd) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av en vertikal kombination av färgerna grå och röd — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) 25
2011/C 13/50	Mål T-61/10: Tribunalens beslut av den 17 november 2010 — Victoria Sánchez mot parlamentet och kommissionen (Passivitetstalan — Underlåtenhet att vidta åtgärder — Begäran om föreläggande — Begäran om skyddsåtgärder — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad) 25
2011/C 13/51	Mål T-101/09: Talan väckt den 1 september 2010 — Maftah mot kommissionen 26
2011/C 13/52	Mål T-102/09: Talan väckt den 1 september 2010 — Elostá mot kommissionen 26
2011/C 13/53	Mål T-488/10: Talan väckt den 11 oktober 2010 — Frankrike mot kommissionen 27

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 13/54	Mål T-491/10: Talan väckt den 15 oktober 2010 — Société nationale des chemins de fer (SNCF) mot harmoniseringsbyrån — Infotrafic (infotrafic)	28
2011/C 13/55	Mål T-507/10: Talan väckt den 28 oktober 2010 — Viktor Uspaskich mot Europaparlamentet	28
2011/C 13/56	Mål T-511/10: Talan väckt den 22 oktober 2010 — Evropaïki Dynamiki mot kommissionen	29
2011/C 13/57	Mål T-513/10: Talan väckt den 1 november 2010 — Hamberger Industrierwerke mot harmoniseringsbyrån	29
2011/C 13/58	Mål T-514/10: Talan väckt den 1 november 2010 — Fruit of the Loom mot harmoniseringsbyrån — Blueshore Management (FRUIT)	30
2011/C 13/59	Mål T-516/10: Talan väckt den 3 november 2010 — Frankrike mot kommissionen	30
2011/C 13/60	Mål T-517/10: Talan väckt den 4 november 2010 — Pharmazeutische Fabrik Evers mot harmoniseringsbyrån — Ozone Laboratories Pharma (HYPOCHOL)	31
2011/C 13/61	Mål T-519/10: Talan väckt den 8 november 2010 — Seikoh Giken mot harmoniseringsbyrån — Seiko (SG SEIKOH GIKEN)	32
2011/C 13/62	Mål T-520/10: Talan väckt den 10 november 2010 — Comunidad Autónoma de Galicia mot kommissionen	32
2011/C 13/63	Mål T-522/10: Talan väckt den 8 november 2010 — Hell Energy mot harmoniseringsbyrån — Hansa Mineralbrunnen (HELL)	33
2011/C 13/64	Mål T-523/10: Talan väckt den 8 november 2010 — Interkobo mot harmoniseringsbyrån — XXXLutz Marken (mybaby)	33
2011/C 13/65	Mål T-525/10: Talan väckt den 5 november 2010 — Azienda Agricola Colsaliz di Faganello Antonio mot harmoniseringsbyrån — Weinkellerei Lenz Moser (SERVO SUO)	34
2011/C 13/66	Mål T-526/10: Talan väckt den 9 november 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mot kommissionen	34
2011/C 13/67	Mål T-25/08: Tribunalens beslut av den 11 november 2010 — Katjes Fassin mot Harmoniseringsbyrån (Yoghurt-Gums)	35

Personaldomstolen

2011/C 13/68	Mål F-77/08: Personaldomstolens dom av den 28 oktober 2010 — Vicente Carbajosa m.fl. mot kommissionen (Personalmål — De allmänna uttagningsproven EPSO/AD/116/08 och EPSO/AD/117/08 inom området för bedrägeribekämpning — Sökande går inte vidare till följd av deras resultat på tillträdesproven — Beslut fattat av tillsättningsmyndigheten — Klagomål har inte inletts — Talan avvisas) 36
2011/C 13/69	Mål F-84/08: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 28 oktober 2010 — Cerafogli mot Europeiska centralbanken (Personalmål — Anställda vid Europeiska centralbanken — Talan om ersättning för den skada som direkt följer av de påstått rättsstridiga anställningsvillkoren och reglerna tillämpliga på anställda — Personaldomstolen saknar behörighet — Avvisning — Tjänstledighet för personalrepresentation — Arbetsbelastningen har inte anpassats — Fel) 36
2011/C 13/70	Mål F-96/08: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 28 oktober 2010 — Cerafogli mot Europeiska centralbanken (Personalmål — Anställda vid ECB — Lön — Ytterligare löneförhöjning — Befordring ad personam — Samråd med personalkommittén för att fastställa tilldelningskriterier för ytterligare löneförhöjningar) 37
2011/C 13/71	Mål F-9/09: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 28 oktober 2010 — Vicente Carbajosa m.fl. mot kommissionen (Personalmål — Allmänt uttagningsprov EPSO/AD/116/08 och EPSO/AD/117/08 avseende bedrägeribekämpning — Rättsakt som går någon emot — Uteslutning av sökande på grund av de resultat de uppnått på tillträdesproven — EPSO:s bristande behörighet) 37
2011/C 13/72	Mål F-49/09: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 12 oktober 2010 — Eberhard Wendler mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Ålderspension — Skyldighet att öppna ett bankkonto i bosättningslandet — Fritt tillhandahållande av tjänster — Grunden allmän ordning — Likabehandlingsprincipen) 37
2011/C 13/73	Mål F-3/10: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 26 oktober 2010 — AB mot kommissionen (Personalmål — Kontraktsanställda — Tidsbegränsat anställningsavtal har inte förnyats — Talan väckt för sent — Uppenbart att talan ska avvisas) 38
2011/C 13/74	Mål F-82/10: Talan väckt den 22 september 2010 — Nolin mot kommissionen 38
2011/C 13/75	Mål F-83/10: Talan väckt den 23 september 2010 — Giannakouris mot kommissionen 38
2011/C 13/76	Mål F-84/10: Talan väckt den 23 september 2010 — Chatzidoukakis mot kommissionen 39
2011/C 13/77	Mål F-85/10: Talan väckt den 23 september 2010 — AI mot domstolen 39
2011/C 13/78	Mål F-87/10: Talan väckt den 24 september 2010 — Adriaens m.fl. mot kommissionen 40

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 13/79	Mål F-91/10: Talan väckt den 30 september 2010 — AK mot kommissionen	40
2011/C 13/80	Mål F-92/10: Talan väckt den 1 oktober 2010 — Dricot-Daniele m.fl. mot kommissionen	40
2011/C 13/81	Mål F-94/10: Talan väckt den 4 oktober 2010 — Carpenito mot rådet	41
2011/C 13/82	Mål F-97/10: Talan väckt den 4 oktober 2010 — Petrus Kerstens mot kommissionen	41
2011/C 13/83	Mål F-98/10: Talan väckt den 7 oktober 2010 — Cervelli mot kommissionen	42
2011/C 13/84	Mål F-99/10: Talan väckt den 5 oktober 2010 — Ashbrook m. fl. mot kommissionen	42
2011/C 13/85	Mål F-104/10: Talan väckt den 21 oktober 2010 — De Pretis Cagnodo och Trampuz mot Europeiska kommissionen	42
2011/C 13/86	Mål F-109/10: Talan väckt den 26 oktober 2010 — Schätzel mot kommissionen	43
2011/C 13/87	Mål F-110/10: Talan väckt den 29 oktober 2010 — Couyoufa mot kommissionen	43
2011/C 13/88	Mål F-112/10: Talan väckt den 2 november 2010 — Trentea mot FRA	43
2011/C 13/89	Mål F-17/06: Personaldomstolens beslut av den 18 november 2010 — Vereecken mot Kommissionen	44

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

*(2011/C 13/01)***Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 346, 18.12.2010

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 328, 4.12.2010

EUT C 317, 20.11.2010

EUT C 301, 6.11.2010

EUT C 288, 23.10.2010

EUT C 274, 9.10.2010

EUT C 260, 25.9.2010

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 9 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Republiken Ungern) — VB Pénzügyi Lízing Zrt. mot Ferenc Schneider

(Mål C-137/08) ⁽¹⁾

(Direktiv 93/13/EEG — Oskäligen villkor i konsumentavtal — Bedömningskriterier — Nationell domstols prövning ex officio av frågan huruvida en prorogationsklausul är oskäligen — Artikel 23 i domstolens stadga)

(2011/C 13/02)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: VB Pénzügyi Lízing Zrt.

Svarande: Ferenc Schneider

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Tolkningen av artikel 23 första stycket i protokollet om domstolens stadga och rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169) — Prorogationsklausul enligt vilken en domstol är behörig som är belägen närmare den yrkesutövandes säte än konsumentens bostad — Den nationella domstolens befogenhet att i samband med bedömningen av huruvida den är behörig, ex officio, göra en bedömning av huruvida en prorogationsklausul är oskäligen — Kriterier för bedömning av huruvida klausulen är oskäligen

Domslut

1. Artikel 23 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol utgör inte hinder för en bestämmelse i den nationella lags-

tiftningen i vilken det föreskrivs att en domstol som begär förhandsavgörande samtidigt ex officio ska underrätta justitieministeriet i den berörda medlemsstaten om detta.

2. Artikel 267 FEUF ska tolkas så, att Europeiska unionens domstols behörighet omfattar tolkningen av begreppet oskäligen villkor i artikel 3.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal och i bilagan till detta samt de kriterier som den nationella domstolen kan eller ska tillämpa när den prövar ett avtalsvillkor mot bestämmelserna i direktivet, varvid det ankommer på sistnämnda domstol att, med beaktande av dessa kriterier, mot bakgrund av de specifika omständigheterna i det aktuella fallet ta ställning till hur ett visst avtalsvillkor konkret ska kvalificeras.
3. Den nationella domstolen ska ex officio vidta åtgärder för bevisupptagning, för att fastställa huruvida en prorogationsklausul om exklusiv lokal behörighet i det avtal som är aktuellt i målet som den har att avgöra, vilket har slutits mellan en näringsidkare och en konsument, faller inom tillämpningsområdet för direktiv 93/13 och, om så är fallet, ex officio bedöma huruvida en sådan klausul eventuellt är oskäligen.

⁽¹⁾ EUT C 183 av den 19.7.2008.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 november 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-458/08) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 49 EG — Byggbranschen — Krav på tillstånd för att bedriva verksamhet inom denna bransch — Motivering)

(2011/C 13/03)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Traversa och P. Guerra e Andrade)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och F. Nunes dos Santos)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Republiken Polen (ombud: M. Dowgielewicz)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 49 EG — Byggbranschen — Krav på tillstånd för att bedriva verksamhet inom denna bransch

Domslut

1. Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 EG genom att kräva att de som tillhandahåller byggtjänster och som är etablerade i en annan medlemsstat ska uppfylla alla villkor som ställs enligt det nationella systemet i fråga, bland annat i förordning nr 12/2004 av den 9 januari 2004, för att få tillstånd att utöva en verksamhet i Portugal inom byggbranschen, och genom att således utesluta att det tas behörig hänsyn till motsvarande skyldigheter som dessa tjänsteleverantörer omfattas av i den medlemsstat där de är etablerade och till de kontroller som i detta hänseende redan har utförts av myndigheterna i nämnda medlemsstat.
2. Republiken Portugal ska ersätta rättegångskostnaderna.
3. Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 327, 20.12.2008.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 9 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG mot "Österreich"-Zeitungsvverlag GmbH

(Mål C-540/08) (¹)

(Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Nationell lagstiftning om ett principiellt förbud mot affärsmetoder som innebär att konsumenterna erbjuds en premie under förutsättning att de köper varor eller tjänster)

(2011/C 13/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG

Svarande: "Österreich"-Zeitungsvverlag GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberster Gerichtshof (Österrike) — Tolkning av artiklarna 3.1 och 5.5 i Europapar-

lamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 149, s. 22) — Nationell lagstiftning som förbjuder utgivare av tidskrifter att utannonsera, erbjuda eller bevilja vederlagsfria förmåner i anslutning till tidskrifter samt att utannonsera vederlagsfria förmåner i anslutning till andra varor eller tjänster utan hänsyn till om denna affärsmetod är vilseledande eller aggressiv — Bestämmelse som inte enbart har som syfte att skydda konsumenterna utan även att upprätthålla mediemångfalden eller att skydda svagare konkurrenter — Begreppet "otillbörlig affärsmetod"

Domslut

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) ska tolkas så, att det utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, i vilken det föreskrivs ett allmänt förbud mot försäljning förenad med premier och vilken inte enbart har till syfte att skydda konsumenterna utan även har andra syften.
2. En möjlighet att delta i en pristävling, som förutsätter köp av en tidning, utgör inte en otillbörlig affärsmetod i den mening som avses i artikel 5.2 i direktiv 2005/29 enbart av det skälet att möjlighet att delta utgör den avgörande anledningen till att köpa tidningen för åtminstone en del av omsättningskretsen.

(¹) EUT C 69 av den 21.3.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 november 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-543/08) (¹)

(Fördragsbrott — Artiklarna 56 EG och 43 EG — Fri rörlighet för kapital — Den portugisiska statens aktier med särskilda rättigheter (golden shares) i EDP — Energias de Portugal — Restriktioner när det gäller förvärv av andelar i och deltagande i förvaltningen av ett privatiserat bolag)

(2011/C 13/05)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Braun, P. Guerra e Andrade och M. Teles Romão)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, biträdd av C. Botelho Moniz och P. Gouveia e Melo, advogados)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 43 EG och 56 EG — Den portugisiska statens särskilda aktier (golden shares) i bolaget EDP — Energias de Portugal

Domslut

1. Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 56 EG genom att behålla de särskilda rättigheter i EDP — Energias de Portugal som gäller till förmån för den portugisiska staten och andra offentliga organ enligt ramlagen nr 11/90 om privatiseringar (Lei n° 11/90, Lei Quadro das Privatizações) av den 5 april 1990, lagdekret nr 41/2000 av den 15 juli 2000 om godkännande av den fjärde fasen i förfarandet för återprivatisering av aktiekapitalet i EDP — Electricidade de Portugal S.A. och nämnda bolags bolagsordning, och som är knutna till den portugisiska statens innehav av aktier med särskilda rättigheter (golden shares) i EDP.
2. Republiken Portugal ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 19, 24.1.2009.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 november 2010 — Transportes Evaristo Molina, SA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-36/09 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Spanska marknaden för bensinstationer — Långfristiga exklusiva leverantörsavtal avseende bränsle — Kommissionens beslut — Vissa bensinstationer har beviljats återköpsrätt — Repsols leveransvillkor — Förteckning över berörda bensinstationer — Talan om ogiltigförklaring — Tidsfrist för väckande av talan — Den tidpunkt då fristen börjar löpa)

(2011/C 13/06)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Transportes Evaristo Molina, SA (ombud: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz och M. L. Ruiz Ezquerro, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: E. Gippini Fournier)

Part som har intervenerat till stöd för övrig part i målet: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (ombud: F. Lorente Hurtado och P. Vidal Martínez, abogados)

Saken

Överklagande av det beslut som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 14 november 2008 i mål T-45/08, Transportes Evaristo Molina mot kommissionen, genom vilket förstainstansrätten avvisade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2006/446/EG av den 12 april 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 EG (ärende COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP) (sammandrag publicerat i EUT L 176, s. 104), genom vilket Repsol CPP:s åtaganden, antagna i enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] (EGT L 1, 2003, s. 1) blev bindande

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Transportes Evaristo Molina SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 82, 4.4.2009.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 9 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) — Bundesrepublik Deutschland mot B (C-57/09), D (C-101/09)

(Mål C-57/09 och C-101/09) ⁽¹⁾

(Direktiv 2004/83/EG — Miniminormer för beviljande av flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande — Artikel 12 — Flyktingstatus kan inte beviljas — Artikel 12.2 b och c — Begreppet "grovt icke-politiskt brott" — Begreppet "gärningar som strider mot Förenta nationernas syften och grundsatser" — Tillhörighet till en organisation som är delaktig i terroristhandlingar — Organisation som senare har förts upp i förteckningen över personer, grupper och enheter i bilagan till gemensam standpunkt 2001/931/GUSP — Individuellt ansvar för delar av de handlingar som denna organisation har begått — Villkor — Asylrätt i enlighet med bestämmelser i nationell grundlag — Förenlighet med direktiv 2004/83/EG)

(2011/C 13/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesrepublik Deutschland

Motpart: B (C-57/09), D (C-101/09)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesverwaltungsgericht Leipzig — Tolkning av artiklarna 3 pcj 12.2 b och c i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 12.) — Medborgare i tredje land som i sitt ursprungsland aktivt har stött en sådan organisations väpnade kamp som förekommer i företeckningen över terroristorganisationer i bilagan till rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/GUSP av den 17 juni 2002 (EGT L 160, s. 32), och som har torterats och dömts två gånger till fängelse på livstid i samma land — Tillämpning av bestämmelserna i direktiv 2004/83/EG enligt vilka flyktingsstatus inte ska beviljas en sökande som i sitt ursprungsland har deltagit i terroristverksamhet — Medlemsstaternas befogenhet att bevilja flyktingsstatus på grundval av deras konstitutionella bestämmelser när det enligt ovannämnda direktiv föreligger skäl att inte bevilja sådan status

Domslut

1. Artikel 12.2 b och c i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet ska tolkas så

— att det förhållandet att en person har tillhört en organisation som på grund av delaktighet i terroristhandlingar har förts upp i förteckningen i bilagan till rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/GUSP av den 27 december 2001 om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism, och att vederbörande aktivt har stött organisationens väpnade kamp, inte automatiskt medför att det föreligger synnerliga skäl att anta att denna person har förövat ett "grovt icke-politiskt brott" eller begått "gärningar som strider mot Förenta nationernas syften och grundsatser",

— att konstaterandet i ett sådant sammanhang att det föreligger synnerliga skäl att anta att en person har förövat ett sådant brott eller gjort sig skyldig till sådana gärningar ska föregås av en prövning i varje enskilt fall av de exakta omständigheterna, i syfte att bedöma huruvida de handlingar som har begåtts av den aktuella organisationen uppfyller villkoren i nämnda bestämmelser och huruvida vederbörande, med beaktande av de beviskrav som uppställs i nämnda artikel 12.2, kan göras individuellt ansvarig för utförandet av dessa handlingar.

2. Ett beslut att inte bevilja flyktingsstatus med tillämpning av artikel 12.2 b eller c i direktiv 2004/83 förutsätter inte att den berörda personen utgör en befintlig fara för den mottagande medlemsstaten.
3. Det krävs inte någon proportionalitetsprövning i det enskilda fallet för att anta ett beslut att inte bevilja flyktingsstatus med tillämpning av artikel 12.2 b eller c i direktiv 2004/83.

4. Artikel 3 i direktiv 2004/83 ska tolkas så att medlemsstaterna, i enlighet med nationell rätt, får bevilja en person som inte kan ges flyktingsstatus i enlighet med direktivets artikel 12.2 rätt till asyl, i den mån som denna andra typ av skydd inte medför någon risk för förväxling med sådan flyktingsstatus som avses i nämnda direktiv.

(¹) EUT C 129, 06.06.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Regeringsrätten (Sverige)) — X mot Skatteverket

(Mål C-84/09) (¹)

(Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 2, 20 första stycket och 138.1 — Gemenskapsinternt förvärv av en ny segelbåt — Omedelbar användning av den köpta varan i förvärvsmedlemsstaten eller i en annan medlemsstat innan den transporteras till sin slutdestination — Tidsfrist inom vilken transporten av varan till destinationsorten ska påbörjas — Maximal transporttid — Relevant tidpunkt vid bedömningen av huruvida ett transportmedel, med avseende på beskattningen av detsamma, ska anses vara nytt)

(2011/C 13/08)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Regeringsrätten

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Motpart: Skatteverket

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Regeringsrätten — Tolkning av artiklarna 2, 20 och 138 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — En nytillverkad segelbåt som förvärfvas i en medlemsstat A av en privatperson som är bosatt i en medlemsstat B och som avser att för privat bruk omedelbart använda båten i medlemsstat A eller i andra medlemsstater under en viss period innan båten förs till sin slutdestination i medlemsstat B — Tidsfrist för att påbörja transporten av varan till slutdestinationen — Maximal tidslängd för denna transport — Relevant tidpunkt vid bedömningen av huruvida ett transportmedel, med avseende på beskattningen av detsamma, är att betrakta som nytt

Domslut

1. Artiklarna 20 första stycket och 138.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att kvalificeringen av en transaktion som en gemenskapsintern leverans eller ett gemenskapsinternt förvärv inte kan bero på om någon viss tidsfrist har iakttagits, inom vilken transporten av den aktuella varan från leveransmedlemsstaten till destinationsmedlemsstaten måste påbörjas eller avslutas. I det särskilda fall som gäller förvärv av ett nytt transportmedel i den mening som avses i artikel 2.1 b ii i direktivet, ska frågan huruvida transaktionen är av gemenskapsintern karaktär avgöras genom en helhetsbedömning av samtliga objektiva omständigheter och av förvärvarens avsikt, i den mån denna kan styrkas av objektiva omständigheter som gör det möjligt att identifiera den medlemsstat i vilken den slutliga användningen av den aktuella varan planeras äga rum.
2. Bedömningen av om ett transportmedel som är föremål för ett gemenskapsinternt förvärv är nytt, i den mening som avses i artikel 2.2 b i direktiv 2006/112, ska avse den tidpunkt då säljaren levererar den aktuella varan till förvärvaren.

(¹) EUT C 90, 18.4.2009.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 9 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Wiesbaden — Tyskland) — Volker und Markus Schrecke GbR (C-92/09) och Hartmut Eifert (C-93/09) mot Land Hessen

(Mål C-92/09 och C-93/09) (¹)

(Skydd för enskilda med avseende på behandling av personuppgifter — Offentliggörande av uppgifter om mottagare av jordbruksstöd — Giltigheten av bestämmelser i unionsrätten om sådant offentliggörande och det sätt på vilket offentliggörandet ska ske — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 7 och 8 — Direktiv 95/46/EG — Tolkning av artiklarna 18 och 20)

(2011/C 13/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Volker und Markus Schrecke GbR (C-92/09) och Hartmut Eifert (C-93/09)

Motpart: Land Hessen

ytterligare deltagare i rättegången: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgericht Wiesbaden — Giltighet av artikel 42.1 punkt 8 a) och av artikel 44a i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, s. 1), av kommissionens förordning av den 18 mars 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 76, s. 28), och av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG (EUT L 105, s. 54) — Tolkning av artiklarna 7, 18.2 andra stycket och 20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, s. 31) — Behandling av personuppgifter om stödmottagare som får stöd från europeiska jordbruksfonder, bestående i offentliggörande av dessa uppgifter på en Internetsida som utrustats med en sökfunktion — Giltighet, med hänsyn till rätten till skydd för personuppgifter, av de gemenskapsrättsliga bestämmelser i vilka det föreskrivs att detta offentliggörande ska ske och i vilka sättet för detta offentliggörande fastställs — Villkor för sådant offentliggörande

Domslut

1. Artiklarna 42 punkt 8b och 44a i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1437/2007 av den 26 november 2007, samt kommissionens förordning (EG) nr 259/2008 av den 18 mars 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) är ogiltiga, i den del som det enligt denna lagstiftning — med avseende på fysiska personer som tar emot stöd från EGFJ och EJFLU — krävs att det ska offentliggöras personuppgifter beträffande samtliga stödmottagare, utan att det görs någon åtskillnad utifrån relevanta kriterier, såsom de perioder under vilka personerna tog emot stöd samt stödets frekvens, typ eller omfattning.
2. Ogiltigheten av de unionsrättsliga bestämmelser som anges i punkt 1 i domslutet innebär inte att verkningarna av de offentliggöranden av förteckningar över mottagare av stöd från EGFJ och EJFLU, som de nationella myndigheterna har gjort med stöd av dessa bestämmelser före dagen för förevarande doms meddelande, kan ifrågasättas.

3. Artikel 18.2 andra strecksatsen i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ska tolkas så, att uppgiftsskyddsombudet inte måste upprätta ett register enligt denna bestämmelse innan en behandling av personuppgifter sker i enlighet med artiklarna 42 punkt 8b och 44a i förordning nr 1290/2005, i dess lydelse enligt förordning nr 1437/2007, samt i enlighet med förordning nr 259/2008.
4. Artikel 20 i direktiv 95/46 ska tolkas så, att medlemsstaterna inte är skyldiga att se till att offentliggörandet av uppgifter som följer av artiklarna 42 punkt 8b och 44a i förordning nr 1290/2005, i dess lydelse enligt förordning nr 1437/2007, samt av förordning nr 259/2008 föregås av en förhandskontroll.

(¹) EUT C 129, 6.2.2009, EUT C 119, 16.5.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgien)) — Brott mål mot V.W. Lahousse, Lavichy BVBA

(Mål C-142/09) (¹)

(Direktiven 92/61/EEG och 2002/24/EG — Typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon — Fordon som är avsedda för tävlingsbruk på väg eller i terräng — Nationella bestämmelser som förbjuder tillverkning, försäljning och montering av utrustning som syftar till att öka mopeders motoreffekt och/eller hastighet)

(2011/C 13/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

V.W. Lahousse, Lavichy BVBA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgien) — Tolkningen av artiklarna 1.1, 12 och 15.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG av den 18 mars 2002 om typgodkännande av två- och trehju-

liga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG (EGT L 124, s. 1) — Undantag för fordon som är avsedda för tävlingsbruk på väg (racing) eller för terrängkörning — Nationella bestämmelser genom vilka detta undantag elimineras

Domslut

Rådets direktiv 92/61/EEG av den 30 juni 1992 om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG av den 18 mars 2002 om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG ska tolkas så, att när ett fordon, en komponent eller en separat teknisk enhet till fordonet inte omfattas av det typgodkännandeförfarande som föreskrivs i nämnda direktiv — till exempel med anledning av att de inte omfattas av direktivens tillämpningsområde — utgör dessa bestämmelser inte hinder mot att en medlemsstat enligt nationell rätt inför ett analogt system för erkännande av kontroller som har genomförts i andra medlemsstater för nämnda fordon, komponent eller separata tekniska enhet. Sådan lagstiftning måste alltid vara förenlig med unionsrätten, i synnerhet med artiklarna 34 FEUF och 36 FEUF.

(¹) EUT C 153, 04.07.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Schwerin (Tyskland)) — André Grootes mot Amt für Landwirtschaft Parchim

(Mål C-152/09) (¹)

(Gemensam jordbrukspolitik — Integrerat administrations- och kontrollsystem för vissa stödssystem — Systemet med samlat gårdsstöd — Förordning (EG) nr 1782/2003 — Beräkning av stöd rättigheter — Artikel 40.5 — Jordbrukare som omfattas av åtaganden att bedriva ett miljövänligt jordbruk under referensperioden — Artikel 59.3 — Regionalt genomförande av systemet med samlat gårdsstöd — Artikel 61 — Olika enhetsvärden för hektar permanent betesmark och för varje annan stödberättigande hektar)

(2011/C 13/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Schwerin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: André Grootes

Motpart: Amt für Landwirtschaft Parchim

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgericht Schwerin — Tolkning av artikel 40.5 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1) — Villkor för att jordbrukare som under referensperioden omfattas av åtaganden att bedriva ett miljövänligt jordbruk ska ha befogenhet att begära att referensbeloppet beräknas på grundval av det kalenderår som föregick deltagandet i de ovannämnda åtagandena

Domslut

1. Artikel 40.5 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 319/2006 av den 20 februari 2006, ska tolkas så, att när olika enhetsvärden har fastställts i den ifrågasvarande medlemsstaten för hektar betesmark och för varje annan stödberättigande hektar enligt artikel 61 i denna förordning, ska en jordbrukare som vid den referens tidpunkt som avses i den ovannämnda artikeln omfattas av åtaganden att bedriva ett miljövänligt jordbruk enligt rådets förordning (EEG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdsskraven, vilket ingår i en obruten följd av åtaganden att bedriva ett miljövänligt jordbruk i syfte att omvandla åkermark till permanent betesmark, ha befogenhet att begära att de stöd rättigheter som avses i artikel 59.3 första stycket i förordning nr 1782/2003, i dess lydelse enligt förordning nr 319/2006, ska beräknas på grundval av det enhetsvärde som fastställts för andra stödberättigande hektar än hektar betesmark.
2. Artikel 40.5 i förordning nr 1782/2003, i dess lydelse enligt förordning nr 319/2006, jämförd med artikel 61 i samma förordning, i dess ändrade lydelse, ska tolkas så, att det krävs ett kausalsamband mellan ändring av användningen från åkermark till permanent betesmark och deltagande i åtgärder för ett miljövänligt jordbruk för att det vid beräkningen av stöd rättigheter ska vara tillåtet att bortse från att denna areal användes som permanent betesmark vid den referens tidpunkt som avses i artikel 61 i den ovannämnda förordningen i dess ändrade lydelse.
3. Artikel 40.5 i förordning nr 1782/2003, i dess lydelse enligt förordning nr 319/2006, jämförd med artikel 61 i samma förordning, i dess ändrade lydelse, ska tolkas så, att en tillämpning

av denna bestämmelse inte förutsätter att den jordbrukare som ansöker om samlat gårdsstöd även var den som begärde en ändring av användningen av den ifrågasvarande arealen.

(¹) EUT C 167, 18.7.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — Finanzamt Leverkusen mot Verigen Transplantation Service International AG

(Mål C-156/09) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 13 A.1 c — Undantag för verksamheter av hänsyn till allmänintresset — Sjukvårdande behandling — Uttagande och odling av broskceller i syfte att återtransplantera dessa till patienten)

(2011/C 13/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Leverkusen

Motpart: Verigen Transplantation Service International AG

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesfinanzhof — Tolkning av artiklarna 13 A.1 c och 28b F.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Tjänstemottagare, etablerade i andra medlemsstater, som tar ut ledbroskceller ur broskmaterial från en människa och som sedan odlar dessa celler i syfte att transplantera dem till en patient — Fastställande av platsen för tillhandahållandet av tjänsten — Fråga huruvida dessa tjänster kan undantas såsom "sjukvårdande behandling som ges av medicinska eller paramedicinska yrkesutövare"

Domslut

Artikel 13 A.1 c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 95/7/EG av den

10 april 1995, ska tolkas på så sätt att avlägsnandet av brosk från en människa för att ta ut ledbroskceller för odling, med avsikt att i terapeutiskt syfte återtransplantera cellerna, utgör sjukvårdande behandling, i den mening som avses i denna bestämmelse.

(¹) EUT C 180, 1.8.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de commerce de Bourges (Frankrike)) — Lidl SNC mot Vierzon Distribution SA

(Mål C-159/09) (¹)

(Direktiven 84/450/EEG och 97/55/EG — Förutsättningar för att jämförande reklam ska vara tillåten — Prisjämförelse mellan ett urval livsmedelsprodukter som säljs av två konkurrerande varuhuskedjor — Varor som svarar mot samma behov eller är avsedda för samma ändamål — Vileledande reklam — Jämförelse av en kontrollerbar egenskap)

(2011/C 13/13)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de commerce de Bourges

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Lidl SNC

Svarande: Vierzon Distribution SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal de commerce de Bourges — Tolkning av artikel 3a i rådets direktiv 84/450/EEG av den 10 september 1984 om vileledande och jämförande reklam (EGT L 250, s. 17; svensk specialutgåva, område 15, volym 4, s. 211), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/55/EG av den 6 oktober 1997 (EGT L 290, s. 18) — Förutsättningar för att jämförande reklam ska vara tillåten — Prisjämförelse med priserna hos en konkurrerande kedja av stormarknader — Varor som svarar mot samma behov eller är avsedda för samma ändamål

Domslut

Artikel 3a.1 b i rådets direktiv 84/450/EEG av den 10 september 1984 om vileledande och jämförande reklam, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/55/EG av den 6 oktober 1997, ska tolkas så, att enbart den omständigheten att livsmedels-

produkter skiljer sig åt sett till ätlighet och till vilket nöje det bereder konsumenten att förtära dem, beroende på förhållandena omkring och platsen för varornas tillverkning, de ingredienser som har använts och vem som tillverkat dem, inte utesluter att en jämförelse mellan sådana varor kan uppfylla villkoren i nämnda bestämmelse, alltså att de svarar mot samma behov eller är avsedda för samma ändamål, det vill säga är tillräckligt utbytbara sinsemellan.

Artikel 3a.1 a i direktiv 84/450, i dess lydelse enligt direktiv 97/55, ska tolkas så, att sådan reklam som den i det nationella målet kan vara vileledande, bland annat

— om det utifrån samtliga relevanta omständigheter i målet, särskilt med avseende på de uppgifter som lämnas i reklamen och de som utesluts, konstateras att ett betydande antal av de konsument som reklamen i fråga riktar sig till fattar sina köpbeslut under villfarelsen att annonsörens urval av varor är representativt för dennes allmänna prisnivå i förhållande till konkurrentens, och att de sparar pengar i samma storleksordning som i annonsen om de regelbundet handlar sina gängse konsumentvaror hos annonsören snarare än hos dennes konkurrent, eller under villfarelsen att alla annonsörens produkter är billigare än konkurrentens, eller

— om de livsmedelsprodukter som valts ut för en ren prisjämförelse i själva verket konstateras uppvisa skillnader som kan vara av påtaglig betydelse för genomsnittskonsumentens val och dessa skillnader inte framgår av reklamen i fråga.

Artikel 3a.1 c i direktiv 84/450, i dess lydelse enligt direktiv 97/55, ska tolkas så, att villkoret om kontrollerbarhet i denna bestämmelse — vad gäller reklam som den i det nationella målet där priserna för två sortiment av varor jämförs — kräver att varorna i fråga kan identifieras exakt på grundval av uppgifterna i reklamen.

(¹) EUT C 180, 1.8.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 november 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-164/09) (¹)

(Fördragsbrott — Bevarande av vilda fåglar — Direktiv 79/409/EEG — Undantag från skyddsreglerna för vilda fåglar — Jakt)

(2011/C 13/14)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Zadra och D. Recchia)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, och advokaten G. Fiengo)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 9 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, s. 1: svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161) — Undantag från skyddsreglerna för vilda fåglar — Regionen Venetien

Domslut

1. Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar genom regionen Venetiens antagande och tillämpning av en lagstiftning som medger undantag från skyddsreglerna för vilda fåglar och som inte uppfyller villkoren i artikel 9 i direktivet.
2. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 180, 01.08.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 november 2010 — Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-226/09) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2004/18/EG — Förfaranden för offentlig upphandling — Tilldelning av ett kontrakt för översättnings- och tolkningstjänster — Tjänster som är hänförliga till bilaga II B i nämnda direktiv — Tjänster som inte är underkastade samtliga krav i nämnda direktiv — Viktning av tilldelningskriterierna efter det att anbudet inkommit — Ändring av viktningen efter det att den första granskningen av de inkomna anbuden har ägt rum — Iakttagande av principerna om likabehandling och insyn)

(2011/C 13/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Konstantinidis och A.-A. Gilly)

Svarande: Irland (ombud: D. O'Hagan och A. Collins SC)

Saken

Fördragsbrott — Förfaranden för offentlig upphandling — Tilldelning av ett kontrakt för översättnings- och tolkningstjänster — Tjänster som inte är underkastade samtliga krav i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling

av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114) — Viktning av tilldelningskriterierna efter det att anbudet inkommit — Iakttagande av principerna om likabehandling och insyn

Domslut

1. Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt principerna om likabehandling och insyn, såsom de har tolkats av Europeiska unionens domstol, genom att ändra viktningen av kriterierna för tilldelning av ett kontrakt avseende tillhandahållande av översättnings- och tolkningstjänster efter det att en första granskning av de inkomna anbuden hade ägt rum.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Europeiska kommissionen och Irland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 220, 12.09.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Bundespatentgericht — Tyskland) — Hogan Lovells International LLP mot Bayer CropScience AG

(Mål C-229/09) (¹)

(Patenträtt — Växtskyddsmedel — Förordning (EG) nr 1610/96 — Direktiv 91/414/EEG — Tilläggsskydd för växtskyddsmedel — Beviljande av tilläggsskydd för en produkt för vilken ett provisoriskt godkännande för försäljning har lämnats)

(2011/C 13/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hogan Lovells International LLP

Motpart: Bayer CropScience AG

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundespatentgericht — Tolkning av artikel 3.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel (EGT L 198, s. 30) — Villkor för erhållande av tilläggsskydd — Möjlighet att utfärda tilläggsskyddet på grundval av ett provisoriskt godkännande av utsläppande på marknaden som meddelats enligt artikel 8.1 i direktiv 91/414/EEG — Det verksamma ämnet jodsulfuron

Domslut

Artikel 3.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att bevilja tilläggsskydd för ett växtskyddsmedel för vilket ett giltigt godkännande för försäljning har utfärdats med stöd av artikel 8.1 i rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005.

(¹) EUT C 220, 12.9.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts — Republiken Lettland) — Dita Danosa mot LKB Līzings SIA

(Mål C-232/09) (¹)

(Socialpolitik — Direktiv 92/85/EEG — Åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar — Artiklarna 2 a och 10 — Begreppet gravid arbetstagare — Förbud mot att säga upp en gravid arbetstagare under tiden från början av graviditeten till utgången av mammaledigheten — Direktiv 76/207/EEG — Likabehandling av kvinnor och män — Person som är ledamot i den verkställande kommittén i ett bolag med begränsat ansvar — Nationell lagstiftning enligt vilken en sådan ledamot kan sägas upp utan begränsningar)

(2011/C 13/17)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dita Danosa

Motpart: LKB Līzings SIA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Augstākās tiesas Senāts — Tolkningen av artikel 10 i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 348, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 6, s. 3) — Begreppet arbetstagare — Förenligheten med direktivet av en nationell lagstiftning enligt vilken en ledamot i den verkställande kommittén i ett bolag med begränsat ansvar kan entledigas utan begränsningar och särskilt utan hänsyn till ledamotens graviditet

Domslut

1. En ledamot i den verkställande kommittén för ett bolag med begränsat ansvar, som utför arbete åt bolaget och som utgör en

integrerad del av bolaget, är en arbetstagare i den mening som avses i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), om ledamotens verksamhet under en viss tid sker under ett annat bolagsorgans ledning och kontroll och om ledamoten som vederlag för sin verksamhet får ersättning. Det ankommer på den nationella domstolen att göra den erforderliga prövningen av de faktiska omständigheterna i syfte att bedöma huruvida detta är fallet i det nationella målet.

2. Artikel 10 i direktiv 92/85 ska tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken det är möjligt att utan begränsning entlediga en ledamot i den verkställande kommittén i ett bolag med begränsat ansvar, när ledamoten i fråga ska anses vara en gravid arbetstagare i direktivets mening och det huvudsakliga skälet till entledigandet är att ledamoten är gravid. Även om det antas att ledamoten i fråga inte ska kvalificeras som en gravid arbetstagare, kan ett entledigande av en ledamot i den verkställande kommittén — som utför ett sådant uppdrag som det som beskrivs i det nationella målet — på grund av att vederbörande är gravid eller av skäl som huvudsakligen hänger samman med graviditeten, endast avse kvinnor, och det utgör därför direkt könsdiskriminering, i strid med artiklarna 2.1, 2.7 och 3.1 c i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002.

(¹) EUT C 220 av den 12.09.2009

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland) — Alketa Xhymshiti mot Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Mål C-247/09) (¹)

(Avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer — Förordningarna (EEG) nr 1408/71 och nr 574/72 samt (EG) nr 859/2003 — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Familjeförmåner — Tredjelandsmedborgare som arbetar i Schweiz och som bor med sina barn i en medlemsstat i vilken hans barn är medborgare)

(2011/C 13/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alketa Xhymshiti

Motpart: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht Baden-Württemberg — Tolkning av dels rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser (EUT L 124, s. 1), dels artiklarna 2, 13 och 76 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57) och artikel 10.1 a i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 74, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106) — Tredjelandsmedborgare som arbetar i Schweiziska edsförbundet och är bosatt med sin maka och sina barn i en medlemsstat i vilken barnen är medborgare — Beslut av bosättningsmedlemsstaten att neka familjebidrag — Fråga huruvida sådant beslut att neka familjebidrag är förenligt med ovannämnda gemenskapsrättsliga bestämmelser

Domslut

1. Om en tredjelandsmedborgare är lagligen bosatt i en av unionens medlemsstater och arbetar i Schweiz, är rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser inte tillämplig på nämnda arbetstagare, i bosättningsmedlemsstaten, så länge som förordning (EG) nr 859/2003 inte finns med bland de gemenskapsrättsakter som omnämns i avsnitt A i bilaga II till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan[,] om fri rörlighet för personer, undertecknat i Luxemburg den 21 juni 1999, och som avtalsparterna har förbundit sig att tillämpa. Bosättningsmedlemsstaten är således inte skyldig att tillämpa rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1992/2006 av den 18 december 2006, och rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97, på nämnde arbetstagare och dennes maka.
2. Artiklarna 2, 13 och 76 i förordning nr 1408/71 och artikel 10.1 a i förordning nr 574/72 saknar relevans vad avser en tredjelandsmedborgare som befinner sig i samma situation som klaganden i målet vid den hänskjutande domstolen, eftersom den-

nes situation endast omfattas av bosättningsmedlemsstatens lagstiftning. Enbart den omständigheten att denne medborgares barn är unionsmedborgare medför inte att det är olagligt att vägra att bevilja familjeförmåner i bosättningsmedlemsstaten när, såsom framgår av den hänskjutande domstolens konstateranden, de nödvändiga lagliga villkoren för att bevilja sådana förmåner inte är uppfyllda.

(¹) EUT C 233, 26.9.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Rayonen sad Plovdiv — Bulgarien) — Vasil Ivanov Georgiev mot Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

(Mål C-250/09 och C-268/09) (¹)

(Direktiv 2000/78/EG — Artikel 6.1 — Förbud mot åldersdiskriminering — Universitetsprofessorer — Nationell bestämmelse enligt vilken avtal om visstidsanställning ska ingås efter 65 års ålder — Avgångsskyldighet vid 68 års ålder — Motivering för särbehandling på grund av ålder)

(2011/C 13/19)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad Plovdiv

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Vasil Ivanov Georgiev

Svarande: Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Rayonen sad Plovdiv — Tolkning av artikel 6.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för lika-behandling (EGT L 303, s. 16) — Nationell lagstiftning som för universitetsprofessorer som uppnått 65 år enbart innehåller en möjlighet att ingå tidsbegränsade anställningsavtal — Nationell lagstiftning enligt vilken den slutgiltiga pensionsåldern fastställs till 68 år — Motivering för särbehandling på grund av ålder

Domslut

Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling, och i synnerhet artikel 6.1, ska tolkas så, att direktivet inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet, som innebär en avgångsskyldighet för universitetsprofessorer som fyllt 68 år och att universitetsprofessorer enbart kan fortsätta

att arbeta efter att ha fyllt 65 år genom att ingå avtal om visstidsanställning som gäller i ett år och som kan förnyas högst två gånger, dock under förutsättning att denna lagstiftning syftar till att uppnå ett berättigat mål som särskilt rör sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitik, såsom genomförandet av kvalitetsundervisning och en optimal fördelning av professorstjänsterna mellan generationerna, och att lagstiftningen kan uppnå detta mål på sätt som är lämpliga och nödvändiga. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida dessa villkor är uppfyllda.

När det gäller en tvist mellan en offentlig inrättning och en enskild, och när en nationell lagstiftning, såsom den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet, inte uppfyller kraven i artikel 6.1 i direktiv 2000/78, ska den nationella domstolen inte tillämpa denna lagstiftning.

(¹) EUT C 220, 12.09.2009.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Stuttgart — Tyskland) — Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot Gaetano Mantello

(Mål C-261/09) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Europeisk arresteringsorder — Rambeslut 2002/584/RIF — Artikel 3 led 2 — Ne bis in idem — Begreppet "samma gärning" — Möjlighet för den verkställande rättsliga myndigheten att vägra verkställa en europeisk arresteringsorder — Lagakraftgående dom i den utfärdande medlemsstaten — Narkotikainnehav — Narkotikahandel — Kriminell organisation)

(2011/C 13/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Stuttgart — Tyskland

Part i målet vid den nationella domstolen

Gaetano Mantello

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberlandesgericht Stuttgart — Tolkning av artikel 3 led 2 i rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1) — Principen *ne bis in idem* på nationell nivå — Möjlighet för den verkställande rättsliga myndigheten att vägra verkställa en europeisk arresteringsorder som utfärdats i syfte att lagföra en person för en

gärning som vederbörande redan har fällts för i en lagakraftvunnen dom i den medlemsstat som har utfärdat arresteringsordern — Begreppet "samma gärning" — Situation där samtliga omständigheter bakom den europeiska arresteringsordern var kända av den utredande myndigheten i den medlemsstat som utfärdat arresteringsordern under det första straffrättsliga förfarandet, vilka dock av utredningstaktiska skäl inte utnyttjades

Domslut

Begreppet "samma gärning" i artikel 3 led 2 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna utgör — med avseende på utfärdande och verkställighet av en europeisk arresteringsorder — ett självständigt unionsrättsligt begrepp.

Under sådana omständigheter som dem som är för handen i ärendet vid den nationella domstolen, där den utfärdande rättsliga myndigheten, som svar på en begäran om uppgifter enligt artikel 15.2 i rambeslutet från den verkställande rättsliga myndigheten, med tillämpning av nationell rätt och med beaktande av de krav som följer av begreppet "samma gärning" i artikel 3 led 2, uttryckligen har förklarat att den tidigare dom som meddelats i den utfärdande medlemsstaten inte utgör en lagakraftgående dom som omfattar de gärningar som avses i arresteringsordern och att den domen således inte utgör hinder för den lagföring som avses i arresteringsordern, finns det inte något skäl för den verkställande rättsliga myndigheten att vägra verkställighet med stöd av artikel 3 led 2.

(¹) EUT C 220, 12.09.2009.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 november 2010 — Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-317/09 P) (¹)

(Överklagande — Kvittning av fordringar som regleras av skilda rättsordningar — Begäran om återbetalning av förskott — Principen om litisdenuntiation — Rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång)

(2011/C 13/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) (ombud: P.-P. Van Gehuchten, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve och S. Delaude)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (femte avdelningen) av den 10 juni 2009 i de förenade målen T-396/05 och T-397/05, ArchiMEDES mot kommissionen, varigenom förstainstansrätten ogillade sökandens talan om dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut att återkräva det förskott som utbetalats inom ramen för ett avtal med sökanden och att kvitta ömsesidiga fordringar, dels att kommissionen ska förpliktas utbetala det stöd som föreskrivs i samma avtal — Principen om litisdenuntiation är inte tillämplig — Yrkandet om solidariskt ansvar för avtalsparterna ogillas — Åsidosättande av rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. *Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES)* ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 267, 7.11.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 november 2010 — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB mot Europeiska kommissionen

(Mål C-322/09 P) (¹)

(Överklagande — Statligt stöd — Klagomål från en konkurrent — Upptagande till sakprövning — Förordning nr 659/1999 — Artiklarna 4, 10, 13 och 20 — Kommissionens beslut att inte vidare pröva klagomålet — Kommissionens kvalificering av åtgärderna som dels åtgärder som inte utgör statligt stöd, dels befintligt stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden — Artikel 230 EG — Uttrycket "rättsakt mot vilken talan kan väckas")

(2011/C 13/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (ombud: M. Merola och L. Armati, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och T. Scharf)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 9 juni 2009 i mål T-152/06, NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten avvisade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut i skrivelserna av den 24 mars och den 28 april 2006 att inte inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 EG med anledning av klagandens klagomål angående stöd som de svenska myndigheterna påstås ha beviljat Stockholm Visitors Board AB i form av olika typer av subventioner från Stockholms stad — Rättsakter mot vilka talan kan väckas

Domslut

1. Den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 9 juni 2009 i mål T-152/06, NDSHT mot kommissionen, upphävs.
2. Den invändning om rättegångshinder som Europeiska gemenskapernas kommission framställde vid förstainstansrätten ogillas.
3. Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för prövning av NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB:s yrkande om ogiltigförklaring av det beslut av Europeiska gemenskapernas kommission som kommer till uttryck i dess skrivelser av den 24 mars och den 28 april 2006, om att inte vidare pröva det klagomål som nämnda bolag ingett beträffande påstått olagligt statligt stöd från Stockholms stad till Stockholm Visitors Board AB.
4. Frågan om rättegångskostnader anstår.

(¹) EUT C 233, 26.6.2009, s. 12.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof, Österrike) — Pensionsversicherungsanstalt mot Christine Kleist

(Mål C-356/09) (¹)

(Socialpolitik — Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet — Direktiv 76/207/EEG — Artikel 3.1 c — Nationella bestämmelser som underlättar uppsägning av arbetstagare som har rätt att gå i ålderspension — Syfte att främja anställning av yngre personer — Nationella bestämmelser enligt vilka denna rätt till pension uppnås vid 60 års ålder för kvinnor och 65 års ålder för män)

(2011/C 13/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pensionsversicherungsanstalt

Motpart: Christine Kleist

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberster Gerichtshof — Tolkning av artikel 3.1 c i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 39, s. 40; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 191), i dess lydelse enligt direktiv 2002/73/EG — Nationell lagstiftning i vilken pensionsåldern fastställs till 60 år för kvinnor och till 65 år för män och genom vilken det är lättare att säga upp anställda som har uppnått denna ålder — Åtgärd genom vilken en offentlig arbetsgivare säger upp en kvinnlig arbetstagare som är 60 år och har rätt till ålderspension, vilket motiveras med önskan att främja anställning av yngre personer

Domslut

Artikel 3.1 c i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002, ska tolkas så, att nationella bestämmelser enligt vilka, för att främja anställningen av yngre personer, det är tillåtet för en arbetsgivare att säga upp arbetstagare som erhållit rätt till ålderspension, samtidigt som denna rätt för kvinnors del inträder fem år tidigare än för män, utgör direkt könsdiskriminering som är förbjuden enligt detta direktiv.

(¹) EUT C 282, 21.11.2009.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 november 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-48/10) (¹)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2008/1/EG — Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar — Villkor för tillstånd för befintliga anläggningar — Skyldighet att säkerställa att sådana anläggningar drivs i överensstämmelse med kraven i direktivet)

(2011/C 13/24)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Alcover San Pedro)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EUT L 24, s. 8) — Anläggningar vars drift kan inverka på utsläpp i luft, vatten och mark samt på föroreningar — Villkor för tillstånd för befintliga anläggningar

Domslut

1. Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de behöriga myndigheterna med hjälp av tillstånd i överensstämmelse med artiklarna 6 och 8 eller på lämpligt sätt genom en förnyad bedömning av villkoren och, i förekommande fall, genom en uppdatering av villkoren, övervakar att befintliga anläggningar drivs i överensstämmelse med kraven i artiklarna 3, 7, 9, 10, 13 och artikel 14 a och b samt artikel 15.2 senast den 30 oktober 2007, utan att det påverkar tillämpningen av andra särskilda gemenskapsbestämmelser.

2. Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 100, 17.4.2010.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 9 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Stuttgart — Tyskland) — Bianca Purucker mot Guillermo Vallés Pérez

(Mål C-296/10) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Litispensens — Mål i huvudsaken om vårdnaden om ett barn och yrkande om interimistiska åtgärder avseende vårdnaden om samma barn)

(2011/C 13/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bianca Purucker

Motpart: Guillermo Vallés Pérez

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Amtsgericht Stuttgart — Tolkning av artikel 19.2 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 388, s. 1) — Fråga huruvida en domstol i en medlemsstat är behörig att i sak pröva en talan som väckts angående vårdnaden av ett barn som har hemvist i den medlemsstaten när det dessförinnan vid en domstol i en annan medlemsstat har inletts ett interimistiskt förfarande i en tvist mellan samma parter rörande vårdnaden av samma barn — Begreppet "domstol där talan först har väckts"

Domslut

Bestämmelserna i artikel 19.2 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 är inte tillämpliga när en domstol i en medlemsstat vid vilken talan har väckts först i syfte att utverka att åtgärder vidtas avseende föräldraansvar enbart har att pröva ett yrkande om interimistiska åtgärder i den mening som avses i artikel 20 i förordningen, och en talan om samma åtgärder därefter väcks vid en domstol i en annan medlemsstat som är behörig att pröva talan i sak i den mening som avses i nämnda förordning, oavsett om syftet med den talan är att utverka ett interimistiskt eller slutligt avgörande.

Den omständigheten att ett yrkande om interimistiska åtgärder framställs vid en domstol i en medlemsstat eller att en sådan domstol har meddelat ett beslut om sådana åtgärder och det inte framgår av yrkandet eller beslutet att den domstol som ska pröva yrkandet om interimistiska åtgärder är behörig i den mening som avses i förordning nr 2201/2003 utesluter inte nödvändigtvis att det — om den möjligheten finns i medlemsstatens nationella rätt — ska anses ha väckts en talan i själva saken som är knuten till yrkandet om interimistiska åtgärder, och att stämningsansökan i huvudsaken innehåller uppgifter som visar att den domstol vid vilken talan har väckts är behörig i förordningens mening.

När den domstol vid vilken talan har väckts senare, trots ansträngningar för att inhämta information från den part som har åberopat litispendens, från den domstol vid vilken talan först har väckts och från centralmyndigheten, inte förfogar över några uppgifter som gör det möjligt att fastställa föremålet och grunden för en talan som har väckts vid en annan domstol och som bland annat syftar till att visa att den domstolen är behörig i enlighet med förordning nr 2201/2003, och när det — på grund av särskilda omständigheter — med hänsyn till barnets bästa krävs att ett avgörande meddelas som kan erkännas i andra medlemsstater än den medlemsstat där den domstol vid vilken talan har väckts senare är belägen, ankommer det på den sistnämnda domstolen att efter rimlig väntetid på svar fortsätta handläggningen av den där anhängiggjorda talan. Hur lång den rimliga väntetiden på svar ska vara ska bestämmas med hänsyn till barnets bästa och mot bakgrund av omständigheterna i målet.

(¹) EUT C 221, 14.8.2010.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 7 juli 2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova och Kemko International EAD mot Ministerski savet na Republika Bulgaria

(Mål C-339/10)

(2011/C 13/26)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad (Bulgarien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova och Kemko International EAD

Motpart: Ministerski savet na Republika Bulgaria

I beslut av den 12 november 2010 slog domstolen (åttonde avdelningen) fast att det är uppenbart att den saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Varhoven administrativen sad (Bulgarien).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal in Northern Ireland (Förenade kungariket) den 29 september 2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Concrete Products Ltd mot Department of the Environment for Northern Ireland

(Mål C-474/10)

(2011/C 13/27)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal in Northern Ireland (Förenade kungariket)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Concrete Products Ltd

Motpart: Department of the Environment for Northern Ireland

Tolkningsfrågor

1. Ska direktiv [2001/42 (¹)] tolkas så, att när en statlig myndighet som utarbetar en plan som omfattas av artikel 3 själv är den myndighet som har det övergripande miljöansvaret i medlemsstaten, står det medlemsstaten fritt att vägra utse någon myndighet enligt artikel 6.3 med vilken samråd ska ske med avseende på artiklarna 5 och 6?
2. Ska direktivet tolkas så, att när den myndighet som utarbetar en plan som omfattas av artikel 3 själv är den myndighet som har det övergripande miljöansvaret i medlemsstaten, är medlemsstaten skyldig att säkerställa att det finns ett samrådsorgan som kommer att utses och som är fristående från denna myndighet?
3. Ska direktivet tolkas så, att kravet i artikel 6.2, vilket innebär att de myndigheter som avses i artikel 6.3 och den allmänhet som avses i artikel 6.4 ska ges möjlighet att på ett tidigt stadium och "inom rimlig tid" yttra sig, kan införlivas genom bestämmelser som föreskriver att den myndighet som ansvarar för att utarbeta planen ska godkänna den tidsgräns inom vilken yttranden ska avges i varje enskilt fall, eller måste de bestämmelser varigenom direktivet införlivas i sig föreskriva en tidsgräns, eller olika tidsgränser för olika omständigheter, inom vilken sådana yttranden ska avges?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, s. 30)

Talan väckt den 8 oktober 2010 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland**(Mål C-486/10)**

(2011/C 13/28)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Wilms och C. Zadra)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8, jämförd med avdelningarna III–VI i direktiv 92/50/EEG⁽¹⁾, genom att staden Hamm direkt har tilldelat Lipperverband två serviceavtal av den 30 juli och den 16 december 2003 om insamlande och avledande av avloppsvatten, samt underhåll, drift skötsel och kontroll av avloppsanläggningar i staden Hamm, utan att dessförinnan ha publicerat ett meddelande om upphandling på gemenskapsnivå, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan rör avtal om tjänster mot vederlag, vad avser tjänsteavtal rörande insamlande och avledande av avloppsvatten, samt underhåll, drift, skötsel och kontroll av avloppsanläggningar i staden Hamm, som denna stad har ingått med det genom lag instiftade organ som hanterar avloppsvatten, nämligen Lipperverband. Lipperverband är ett offentligrättsligt organ med uppdrag att uppfylla vissa offentliga uppgifter som definieras i lagstiftningen om vattenhantering. Lipperverbands medlemmar består till 25 procent av privatföretag. Enligt de omstridda avtalen ska Lipperverband från och med den 1 januari 2004 ta hand om insamlande och avledande av avloppsvatten i staden Hamm. Staden betalar för detta en ersättning som betecknas som "bidrag till verksamhet av särskilt intresse". För att Lipperverband skulle kunna utföra denna uppgift överlät staden Hamm, exklusivt, permanent och generellt rätten till sina anläggningar för avloppshantering till Lipperverband, varvid Lipperverband tilldelas ersättning för denna uppgift.

Trots att avtalen i fråga avser offentlig upphandling av tjänster, i den mening som avses i artikel 1 a i direktiv 92/50/EEG, ingicks de direkt med Lipperverband, utan föregående formellt upphandlingsförfarande och utan att ett meddelande om upphandling publicerades på gemenskapsnivå. Det står helt klart att avtalen avser tjänster som utförs mot vederlag. Avtalen har ingåtts för viss tid av en upphandlande myndighet, de rör tjänster som avser hantering av avloppsvatten, i den mening som avses i kategori 16 i bilaga I A till ovannämnda direktiv, och

avtalen rör belopp som tydligt överskrider direktivets tröskelvärden. Ett meddelande om upphandling borde således ha publicerats på gemenskapsnivå innan avtalen ingicks.

Tvärtemot vad förbundsregeringen har hävdad utgör tjänsteavtalet i fråga inte en rättsakt som ingår i statsförvaltningen eller en intern upphandling.

Det finns dels anledning att fråga sig huruvida ett organ för vattenhantering som Lipperverband — som har både privata och offentliga intressen och vars medlemmar till 25 procent är privatföretag — kan anses ingå i statsförvaltningen på ett sätt som gör att gemenskapens regler om offentlig upphandling inte är tillämpliga. Enligt kommissionen kan det endast anses vara fråga om rättsakter som ingår i statsförvaltningen och för vilka bestämmelserna om offentlig upphandling inte är tillämpliga om avtal ingås mellan offentliga organ som endast ägnar sig åt offentlig verksamhet. Den omständigheten att de organ som sköter vattenhantering i lag ges vissa uppdrag som rör vattenhantering förändrar inte det faktumet att Lipperverband inte utgör en intern del av statsförvaltningen, i den mening som avses i gemenskapsrätten. Oberoende av svaret på frågan huruvida Lipperverband kan tilldelas ett uppdrag genom en rättsakt som ingår i statsförvaltningen, har inget sådant uppdrag lämnats i förevarande fall. Den omständigheten att staden Hamm varje år betalar en ersättning till Lipperverband för dess tjänster medför utan tvekan att det är fråga om avtal om tjänster som utförs mot vederlag och att det således inte kan anses vara fråga om att ett uppdrag som ingår i statsförvaltningen överläts.

Dels kan, vad avser det eventuella undantaget för intern upphandling, enligt domstolens rättspraxis detta undantag inte tillämpas när ett privatföretag — även till mindre del — deltar i en offentlig uppgift. I ett sådant fall kan den upphandlande myndigheten inte utöva samma inflytande över denna verksamhet som den kan vad avser dess egna organ och myndigheter.

Av det ovanstående följer att det är fråga om offentlig upphandling av tjänster och att ingen undantagsbestämmelse är tillämplig. Förbundsrepubliken Tyskland har således åsidosatt bestämmelserna i direktiv 92/50, eftersom staden Hamm direkt har ingått avtal om hantering av stadens avloppsvatten.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Republiken Polen) den 12 oktober 2010 — brottmål mot Łukasz Marcin Bonda

(Mål C-489/10)

(2011/C 13/29)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Łukasz Marcin Bonda

Tolkningsfråga

Vilken rättslig status ska man tillmäta en påföljd som åläggs med stöd av artikel 138 i kommissionens förordning (EG) nr 1973/2004 av den 29 oktober 2004 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1782/2003 när det gäller de stödsystem som avses i avdelning IV och IV a i den förordningen och användningen av uttagen mark för produktion av råvaror (EUT L 345, s. 1), och som består i att en näringsidkare utesluts från direktstöd under de år som följer på det år då han lämnat felaktiga uppgifter om storleken på den direktstödsgrundande arealen?

Talan väckt den 12 oktober 2010 — Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd

(Mål C-490/10)

(2011/C 13/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europaparlamentet (ombud: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues och L. Visaggio)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara rådets förordning (EU, Euratom) nr 617/2010 av den 24 juni 2010 om anmälan till kommissionen av projekt för investeringar i energiinfrastruktur inom Europeiska unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 736/96 ⁽¹⁾,

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europaparlamentet yrkar att domstolen ska ogiltigförklara rådets förordning (EU, Euratom) nr 617/2010 av den 24 juni 2010, genom vilken rådet har infört ett gemensamt regelverk avseende anmälan till kommissionen av projekt för investeringar i energiinfrastruktur. Förordningen antogs på grundval av artiklarna 337 FEUF och 187 EA. Enligt parlamentet gjorde rådet fel när det grundade sig på dessa båda artiklar, eftersom de åtgärder som avses i den omtvistade förordningen omfattas av unionens särskilda uppgifter på energiområdet enligt artikel 194 FEUF. Åtgärderna i fråga borde således ha vidtagits på grundval av artikel 194.2 i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarande som anges där, och inte på grundval av artikel 337 FEUF, där

det inte föreskrivs att parlamentet ska vidta åtgärder. Dessutom anser parlamentet att det inte var nödvändigt att därutöver även grunda sig på 187 EA när de ifrågavarande åtgärderna vidtogs.

⁽¹⁾ EUT L 180, s. 7.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Österrike) den 14 oktober 2010 — Immobilien Linz GmbH & Co KG mot Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

(Mål C-492/10)

(2011/C 13/31)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Immobilien Linz GmbH & Co KG

Motpart: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Tolkningsfråga

Innebär ett övertagande av ett bolags underskott en ökning av nämnda bolags tillgångar, i den mening som avses i artikel 4.2 b i direktiv 69/335/EEG ⁽¹⁾ (motsvaras av artikel 3 h i direktiv 2008/7/EG), när underskottet övertas av den enda delägaren, en offentligrättslig juridisk person, vars företrädare har fått i uppdrag av det ansvariga organet att vid verksamhetsårets början bevilja ett årligt delägartillskott för täckning av underskott i den omfattning som preliminärt fastställts i bolagets budget respektive verksamhetsplan?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland den 15 oktober 2010 — M. E. m.fl. mot Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Mål C-493/10)

(2011/C 13/32)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Ireland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: M. E. m.fl.

Motpart: Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

Tolkningsfrågor

1. Är en överförande medlemsstat i enlighet med rådets förordning (EG) nr 343/2003 ⁽¹⁾ skyldig att bedöma om den mottagande medlemsstaten uppfyller skyldigheterna enligt artikel 18 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, rådets direktiv 2003/9/EG ⁽²⁾, 2004/83/EG ⁽³⁾ och 2005/85/EG ⁽⁴⁾ samt rådets förordning (EG) nr 343/2003?
2. Om denna fråga ska besvaras jakande och om den mottagande medlemsstaten inte anses uppfylla skyldigheterna enligt en eller flera av dessa bestämmelser, är den överförande medlemsstaten då i enlighet med artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 343/2003 skyldig att överta ansvaret för prövningen av asylsökningarna?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (EUT L 50, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna (EUT L 31, s. 18).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 12).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, s. 13).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 14 oktober 2010 — X NV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-498/10)

(2011/C 13/33)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X NV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 56 FEUF tolkas på så sätt att det rör sig om en begränsning av den fria rörligheten för tjänster om mottagaren av en tjänst som tillhandahålls av en tjänsteleverantör

som är etablerad i en annan medlemsstat, på grund av lagstiftningen i den medlemsstat där mottagaren av tjänsten är etablerad och där tjänsten tillhandahålls, är skyldig att innehålla skatt på den ersättning som ska betalas för tjänsten, trots att en motsvarande skyldighet att innehålla skatt inte gäller för en tjänsteleverantör som är etablerad i samma medlemsstat som mottagaren av tjänsten?

- 2a. Om svaret på föregående fråga innebär att lagstiftning som medför att mottagaren av en tjänst beskattas utgör en begränsning av den fria rörligheten för tjänster, kan en sådan begränsning i så fall vara motiverad av behovet av att säkerställa uppbörd och indrivning av skatt från utländska föreningar som kortvarigt vistas i Nederländerna och som det är svårt att kontrollera, vilket får till följd att det är svårt att utöva den beskattningsrätt som tillkommer Nederländerna?
- 2b. Är det i så fall även av betydelse att lagstiftningen senare har ändrats för omständigheter som de som är föremål för förevarande talan, i den meningen att medlemsstaten ensidigt avstår från uppbörd av skatt i dessa fall, eftersom det framgick att uppbörden inte kunde verkställas på ett enkelt och effektivt sätt?
3. Går lagstiftningen längre än nödvändigt i förhållande till de möjligheter som framför allt erbjuds genom direktiv 76/308/EEG ⁽¹⁾ för ömsesidigt bistånd vid indrivning av skatter?
4. Är det för svaret på föregående frågor av betydelse huruvida den skatt som ska betalas på ersättningen i den medlemsstat där mottagaren av tjänsten är etablerad kan räknas av från den skatt på ersättningen som ska erläggas i en annan medlemsstat?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar (EGT L 73, s. 18; svensk specialutgåva, område 2, volym 2, s. 66).

Begäran om förhandsavgörande framställd av rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) den 19 oktober 2010 — Vlaamse Oliemaatschappij mot F.O.D. Financiën

(Mål C-499/10)

(2011/C 13/34)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Vlaamse Oliemaatschappij

Svarande: F.O.D. Financiën

Tolkningsfråga

Får medlemsstaterna enligt tidigare artikel 21.3 i sjätte direktivet (77/388), ⁽¹⁾ nu artikel 205 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽²⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförd med artiklarna 202 och 157.[1] b i samma direktiv föreskriva att en innehavare av ett annat lager än ett tullager ovillkorligen ska vara solidariskt ansvarig för utestående skatt för en skattepliktig leverans till den skattskyldige ägaren av varorna, även om lagerinnehavaren är i god tro och även om inte någon underlåtenhet eller något fel kan läggas denne till last [artikel 51 bis, § 3 Wetboek van de belasting over toegevoegde waarde(WBTW)]?

- ⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).
⁽²⁾ EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Højesteret (Danmark) den 21 oktober 2010 — Partrederiet Sea Fighter mot Skatteministeriet

(Mål C-505/10)

(2011/C 13/35)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Partrederiet Sea Fighter

Motpart: Skatteministeriet

Tolkningsfråga

1. Ska artikel 8.1 c i rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 ⁽¹⁾ om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor tolkas så, att mineraloljor som tillhandahålls för användning i en grävmaskin, vilken är fastmonterad på ett fartyg men har en självständig motor och oljetank och därför fungerar oberoende av fartygets framdrivningsmotor, under sådana omständigheter som de i förevarande mål omfattas av skattebefrielse?

- ⁽¹⁾ EGT L 316, s. 12; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 91.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Firenze (Italien) den 25 oktober 2010 — Denise Bernardi, företräd av Katia Mecacci mot Fabio Bernardi

(Mål C-507/10)

(2011/C 13/36)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Firenze

Parter i målet vid den nationella domstolen

Målsägande: Denise Bernardi, företräd av Katia Mecacci

Misstänkt: Fabio Bernardi

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 2, 3 och 8 i rådets rambeslut nr 220 av den 15 mars 2001 om brottsloftets ställning i straffrättsliga förfaranden ⁽¹⁾ tolkas så att de utgör hinder för sådana nationella bestämmelser som dem som återfinns i artikel 394.1a i den italienska straffprocesslagen i den del det i dessa bestämmelser inte föreskrivs någon skyldighet för åklagarmyndigheten att framställa ett yrkande om att särskilda former för bevisupptagning utom huvudförhandlingen ska tillämpas med avseende på en minderårig målsägande, och för sådana nationella bestämmelser som dem som återfinns i artikel 394 i straffprocesslagen enligt vilka samma målsägande inte har rätt att till domstol överklaga ett beslut om avslag från åklagarmyndigheten på begäran att få avge sin utsaga inom ramen för en bevisupptagning utom huvudförhandlingen?

- ⁽¹⁾ EGT L 82, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší soud České republiky (Republiken Tjeckien) den 2 november 2010 — Wolf Naturprodukte GmbH mot SEWAR spol. s r. o.

(Mål C-514/10)

(2011/C 13/37)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud České republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Wolf Naturprodukte GmbH

Motpart: SEWAR spol. s r. o.

Tolkningsfrågor

Innebär artikel 66.2 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 ⁽¹⁾ av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad Brysselkonventionen) att en förutsättning för förordningens tillämpning är att den vid tidpunkten då en dom meddelas hade trätt i kraft både i den stat vars domstol meddelade domen och i den stat där en part ansöker om att denna dom ska erkännas och verkställas?

- ⁽¹⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1-23

Talan väckt den 29 oktober 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike**(Mål C-516/10)**

(2011/C 13/38)

*Rättegångsspråk: tyska***Parter***Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: G. Braun och E. Montaguti)*Svarande:* Republiken Österrike**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Österrike genom att bibehålla 5§ i förening med 2 § tredje och fjärde styckena samt 6 § andra stycket i VGVG har åsidosatt artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF,
- fastställa att Republiken Österrike genom att bibehålla 6 § andra stycket i förening med 2 § tredje och fjärde styckena VGVG har åsidosatt artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF,
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen betvivlar inte att medlemsstaterna i allmänintresset kan begränsa förvärv av fast egendom. De i yrkandena angivna bestämmelserna i Voralberger Grundverkehrsgesetzes (VGVG) utgör dock en oproportionerlig inskränkning av såväl den fria rörligheten för kapital som etableringsfriheten.

Särskilt är den s k intressentregeln, som innebär att jordbrukare enligt VGVG har företräde framför icke-jordbrukare vid förvärv av jordbruksfastigheter, oproportionerlig. Ett fortsatt utnyttjande av fastigheten för jordbruksändamål kunde exempelvis även säkerställas genom att den tilltänkta köparen är beredd att under lång tid arrendera ut marken till den nuvarande arrendatorn.

Det är likaledes inte klart varför intressentregeln även är tillämplig när den nuvarande fastighetsägaren lyfter in fastigheten som apportegendom i ett bolag eller en stiftelse, även om det fortsatta utnyttjandet för jordbruksändamål kan säkerställas.

Enligt kommissionen är det vidare oproportionerligt att intressentregeln åter tillämpas när köpet inte blir av på grund av skäl som inte är hänförliga till säljaren.

Kommissionen ifrågasätter slutligen det förhållandet att VGVG inte innehåller någon bestämmelse som gör det möjligt för säljaren att sälja fastigheten utan förbehåll om att den ska användas för jordbruksändamål, om ingen jordbrukare är villig att förvärva fastigheten för detta ändamål.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (Civil Division) of England and Wales (Förenade kungariket) den 2 november 2010 — Yeda Research and Development Company Ltd och Aventis Holdings Inc mot Comptroller-General of Patents**(Mål C-518/10)**

(2011/C 13/39)

*Rättegångsspråk: engelska***Hänskjutande domstol**

Court of Appeal (Civil Division) of England and Wales (Förenade kungariket)

Parter i målet vid den nationella domstolen*Klagande:* Yeda Research and Development Company Ltd och Aventis Holdings Inc*Motpart:* Comptroller-General of Patents**Tolkningsfrågor**

Om kriterierna för att avgöra om en produkt "skyddas av ett gällande grundpatent" i enlighet med artikel 3 a i förordningen ⁽¹⁾ innefattar eller består av en bedömning av om tillhandahållande av produkten skulle innebära intrång i grundpatentet — påverkas i så fall bedömningen av om intrånget utgör indirekt intrång eller medverkan till intrång enligt artikel 26 i gemenskapens patentkonvention, vilken införlivats med Förenade kungarikets lagstiftning genom section 60.2 i Patents Act 1977, och motsvarande lagstiftningsbestämmelser i andra medlemsstater?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggskydd för läkemedel (EUT L 152, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal di Bari (Italien) den 27 oktober 2010 — Giovanni Colapietro mot Ispettorato Centrale Repressioni Frodi**(Mål C-519/10)**

(2011/C 13/40)

*Rättegångsspråk: italienska***Hänskjutande domstol**

Tribunal di Bari

Parter i målet vid den nationella domstolen*Klagande:* Giovanni Colapietro*Motpart:* Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

Tolkningsfrågor

Domstolen ombeds precisera följande:

1. Tillämpligheten av förordning EEG nr 822/87 ⁽¹⁾, särskilt dess tillämplighet i tid och rum, liksom dess ratio i påföljdshänseende med avseende på produktionsåret 1993/1994, till vilket omständigheterna i målet är hänförliga.
2. Är det riktigt att artikel 39 i nämnda förordning nr 822/87, såvitt avser ovannämnda produktionsår, genomfördes och ersattes av förordning EEG nr 343/94 ⁽²⁾ av den 15 februari 1994?
3. Är det oproportionerligt i förhållande till gärningen och strider det mot principen om skälig påföljd, vilken vid ett flertal tillfällen har fastslagits av EU-domstolen, att tillämpa böter på 390 250 000 ITL, i dag 201 547,30 EUR (tvåhundraettusen femhundrafyrtiosju euro och trettio cent), som påföljd för underlåtenhet att — för produktionsåret 1993/94 — leverera 7 084,87 hektoliter bordsvin till obligatorisk destillation, vilken mängd beräknats med utgångspunkt från den producerade mängden vin med bottensats, motsvarande 15 155 hektoliter (avkastning på 126 hektoliter per hektar, vilket enligt förordning EEG nr 610/94 ⁽³⁾ motsvarar en obligatorisk vindestilleringskvot på 51,5 procent)?

⁽¹⁾ EGT L 84, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 44, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 77, s. 12.

Överklagande ingett den 19 november 2010 av Deltafina SpA av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 8 september 2010 i mål T-29/05, Deltafina mot kommissionen

(Mål C-537/10 P)

(2011/C 13/41)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Deltafina SpA (ombud: J.-F. Bellis, avocat, och F. Di Gianni, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ändra den överklagade domen i den del den slår fast de böter som ålagts Deltafina och upphäva, eller i andra hand sätta ned, Deltafinas böter,
- upphäva det överklagade avgörandet i den del Deltafina åläggs böter eller, i andra hand, sätta ned Deltafinas böter, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna avseende förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden två grunder:

1. Det första grunden, som anförs i första hand, är att tribunalen inte har iakttagit likabehandlingsprincipen, då den inte i tillbörlig mån beaktat klagandens grund om åsidosättande av likabehandlingsprincipen vid beräkningen av storleken på de ålagda böterna.

Till stöd för denna grund hävdar klaganden att kommissionen fastställt utgångsbeloppet för Deltafinas böter till den högsta nivån, till följd av att företaget var den viktigaste köparen av tobak bearbetad i Spanien. Böterna för de övriga företag som deltog i överträdelsen (inklusive Deltafinas systerbolag Taes) bestämdes däremot uteslutande på grundval av deras ställning på marknaden för råtabak i Spanien, det vill säga den marknad som överträdelsen avsåg. De böter som ålades Deltafina strider mot likabehandlingsprincipen, såtillvida som Cetarsa och företagen Dimon/Agroexpansión och Standard/WWTE även de var vertikalt integrerade företag och hade betydande positioner på den spanska marknaden för bearbetad tobak. Detta beaktades dock inte när deras bötesbelopp fastställdes. Följaktligen väjde kommissionen in en faktor när den bestämde Deltafinas böter som inte beaktade beträffande de andra företagen.

2. Den andra grunden, som anförs i andra hand, är att tribunalen tillämpat begreppet företag i den mening som avses i artikel 81 EG felaktigt, då den med en motstridig och rättsstridig motivering tillbakavisat klagandens grund angående att Deltafina inte beviljats samma nedsättning av böterna som systerbolaget Taes med anledning av deras gemensamma ansökan om tillämpning av förmånlig behandling, framställd i regi av moderbolaget Universal.

Till stöd för denna grund hävdar klaganden att tribunalen har tillämpat begreppet företag i den mening som avses i artikel 81 EG felaktigt och därvid avvikit från unionsdomstolarnas praxis i fråga, särskilt dom av den 10 september 2009 i mål C-97/08, Akzo (REG 2009, s. I-8237). Kommissionens meddelande om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 207, 1996, s. 4) borde ha tillämpats på företaget Taes/Deltafina som en enhet, inte på två separata företag, då detta meddelande gäller för "företag", inte för enskilda juridiska personer. Slutligen hävdar klaganden att kommissionens argument för att inte bevilja Deltafina samma nedsättning av böterna som Taes saknar grund. Klaganden anser att Deltafina och Taes utgjorde ett enda företag och att Deltafina därför borde ha fått samma nedsättning av böterna som Taes.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 23 november 2010 — Codorniu Napa mot harmoniseringsbyrån — Bodegas Ontañón (ARTESA NAPA VALLEY)(Mål T-35/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket ARTESA NAPA VALLEY — Det äldre gemenskapsfigurmärket ARTESO och det äldre nationella ordmärket LA ARTESA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2011/C 13/42)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Codorniu Napa, Inc. (Napa, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaterna X. Fàbrega Sabaté och M. Curell Aguilà, därefter advokaterna M. Curell Aguilà och J. Güell Serra)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Mondéjar Ortuño)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bodegas Ontañón, SA (Quel, La Rioja, Spanien) (ombud: advokaterna J. Grimaú Muñoz och J. Villamor Muguerza)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 20 november 2007 (ärende R 747/2006-4) om ett invändningsförfarande mellan Bodegas Ontañón, SA, och Codorniu Napa, Inc.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Codorniu Napa, Inc., ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 92, 12.4.2008.

Tribunalens dom av den 12 november 2010 — Italien mot kommissionen(Mål T-95/08) ⁽¹⁾

(EUGFJ — Garantisektionen — Utgifter undantagna från gemenskapsfinansiering — Stödordning för bearbetade produkter av frukt och grönsaker — Undantagsåtgärder till stöd för nötköttsmarknaden — Tobaksbidrag)

(2011/C 13/43)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: G. Aiello och G. Palmieri, avvocati dello Stato)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Jimeno Fernández och D. Nardi, biträdda av advokaten F. Ruggeri Laderchi)

Saken

Begäran om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2008/68/EG av den 20 december 2007 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EUT L 18, s. 12), i den mån vissa utgifter som verkställts av Republiken Italien avseende nötkött, råttbakk och bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 92, 12.4.2008.

Tribunalens dom av den 12 november 2010 — Spanien mot kommissionen(Mål T-113/08) ⁽¹⁾

(EUGFJ — Garantisektionen — Utgifter som undantagits från gemenskapsfinansiering — Stöd till olivoljeproduktion — Arealstöd för jordbruksgrödor)

(2011/C 13/44)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: M. Muñoz Pérez)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Jimeno Fernández)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2008/68/EG av den 20 december 2007 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EUT L 18, 2008, s. 12), i den del det avser vissa betalningar som Spanien har verkställt på områdena för olivolja och jordbruksgrödor.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 107, 26.4.2008.

Tribunalens dom av den 24 november 2010 — Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-9/09 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Talan i första instans avvisad, eftersom det var uppenbart att det inte kunde prövas i sak — Begäran om återlämnande av personaliga tillhörigheter — Delgivning av beslutet att avslå klagomålet på ett annat språk än det språk klagomålet avfattats på — För sen talan — Underlåtenhet att besvara ett av de yrkanden som anförts i första instans)

(2011/C 13/45)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och C. Berardis-Kayser, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Överklagande av personaldomstolens beslut av den 4 november 2008 i mål F-133/06, Marcuccio mot kommissionen (REG 2008, s. I-0000), med yrkanden om upphävande av detta beslut.

Domslut

1. Europeiska unionens personaldomstols beslut (första avdelningen) av den 4 november 2008 i mål F-133/06, Marcuccio mot kommissionen (REG 2008, s. I-0000) upphävs i den del personaldomstolen inte prövat yrkandet om att det beslut som angreps i första instans ska förklaras inte existera.
2. Överklagandet ogillas i övrigt.
3. Talan ogillas i den del den avsåg att få fastställt att det omtvistade beslutet inte existerar.
4. Luigi Marcuccio ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i förevarande instans. Rättegångskostnaderna avseende det ovannämnda förfarandet i första instans i målet Marcuccio mot kommissionen ska fördelas på det sätt som beslutats i punkt 2 i avgörandet i det ovannämnda beslutet i det förfarandet.

(¹) EUT C 55, 7.3.2009.

Tribunalens dom av den 24 november 2010 — Nike International mot harmoniseringsbyrån — Muñoz Molina (R10)

(Mål T-137/09) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket R10 — Det nationella icke-registrerade ordmärket R10 — Överlåtelse av det nationella varumärket — Förfarandefel)

(2011/C 13/46)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Nike International Ltd (Beaverton, Oregon, Förenta staterna) (ombud: advokaten M. de Justo Bailey)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Aurelio Muñoz Molina (Petrer, Spanien)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 21 januari 2009 (ärende R 551/2008-1) om ett invändningsförfarande mellan DL Sports & Marketing Ltda och Aurelio Muñoz Molina.

Domslut

1. Det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 21 januari 2009 (ärende R 551/2008-1) ogiltigförklaras.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 129, 6.6.2009.

Tribunalens dom av den 10 november 2010 — Harmoniseringsbyrån mot Simões Dos Santos

(Mål T-260/09 P) (¹)

(Överklagande — Anslutningsöverklagande — Personalmål — Befordran — Befordringsförfarandet 2003 — Nollställning och ny beräkning av sammanlagda meritpoäng — Åtgärder för att följa tribunalens dom — Rättskraft — Rättslig grund — Retroaktiv verkan saknas — Berättigade förväntningar — Materiell skada — Förlust av en möjlighet att bli befördrad — Ideell skada)

(2011/C 13/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: I. de Medrano Caballero, biträdd av advokaten D. Waelbroeck)

Övrig part i målet: Simões Dos Santos (Alicante, Spanien) (ombud: advokaten A. Creus Carreras)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) meddelade den 5 maj 2009 i mål F-27/08, Simões Dos Santos mot harmoniseringsbyrån (REGP 2009, s. II-A-0000 och II-A-0000), med yrkande att domen ska upphävas.

Domslut

1. Punkterna 2–5 i domslutet i den dom som Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) meddelade den 5 maj 2009 i mål F-27/08, Simões Dos Santos mot harmoniseringsbyrån (REGP 2009, s. II-A-0000 och II-A-0000) upphävs.
2. Överklagandet och anslutningsöverklagandet ogillas i övrigt.
3. Målet återförvisas till personaldomstolen för ny prövning.
4. Beslut i fråga om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

(¹) EUT C 220, 12.9.2009.

Tribunalens dom av den 12 november 2010 — Deutsche Bahn mot harmoniseringsbyrån (horisontell kombination av färgerna grå och röd)

(Mål T-404/09) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av en horisontell kombination av färgerna grå och röd — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 13/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Bahn AG (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern och B. Weichhaus)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 23 juli 2009 (ärende R 379/2009-1) angående en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett färgkännetecken bestående av en kombination av färgerna grå och röd.

Domslut

1. Talan ogillas.

2. Deutsche Bahn AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 297, 5.12.2009.

Tribunalens dom av den 12 november 2010 — Deutsche Bahn mot harmoniseringsbyrån (vertikal kombination av färgerna grå och röd)

(Mål T-405/09) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av en vertikal kombination av färgerna grå och röd — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 13/49)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Bahn AG (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern och B. Weichhaus)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 23 juli 2009 (ärende R 372/2009-1) angående en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett färgkännetecken bestående av en kombination av färgerna grå och röd.

Avgörande

1. Talan ogillas.
2. Deutsche Bahn AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 297, 5.12.2009.

Tribunalens beslut av den 17 november 2010 — Victoria Sánchez mot parlamentet och kommissionen

(Mål T-61/10) (¹)

(Passivitetstalan — Underlåtenhet att vidta åtgärder — Begäran om föreläggande — Begäran om skyddsåtgärder — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad)

(2011/C 13/50)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sevilla, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaten N. Domínguez Varela, därefter advokaten P. Suarez Plácido)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: N. Lorenz, N. Görlitz och P. López-Carceller) och Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios och I. Martínez del Peral)

Saken

Talan om fastställande av en passivitet hos Europaparlamentet och Europeiska kommissionen, som avser att de rättsstridigt har underlåtit att besvara en skrivelse från sökanden av den 6 oktober 2009, begäran om föreläggande och begäran om skyddsåtgärder

Avgörande

1. *Talan ogillas.*
2. *Fernando Marcelino Victoria Sánchez ska ersätta rättegångskostnaderna.*
3. *Det saknas anledning att pröva den interventionsansökan som ingetts av Ignacio Ruipérez Aguirre och av sammanslutningen ATC Petition.*

(¹) EUT C 100, 17.4.2010, s. 58.

Talan väckt den 1 september 2010 — Maftah mot kommissionen

(Mål T-101/09)

(2011/C 13/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Elmabruk Maftah (London, Förenade kungariket) (ombud: E. Grieves, Barrister och A. McMurdie, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara förordning (EG) nr 1330/2008 (¹) i den del den angår sökanden,
- förplikta svaranden att omedelbart stryka sökandens namn från bilagan till förordningen,
- förplikta svaranden och/eller Europeiska unionens råd att, utöver sina egna rättegångskostnader, ersätta sökandens rättegångskostnader samt alla belopp som har betalats ur domstolens kassa i form av rättshjälp.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar i förevarande ansökan med stöd av artikel 263 FEUF ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 1330/2008 i den del sökandens namn har uppförts i den förteckning över personer och enheter mot vilka vissa restriktiva åtgärder har införts.

Till stöd för sin talan anför sökanden följande grunder:

Kommissionen har inte vid något tillfälle gjort en ny undersökning av skälen till att sökandens infördes i bilaga I till förord-

ning (EG) nr 881/2002 (²) och har inte krävt någon motivering eller bevis i detta avseende.

Kommissionen gav inledningsvis inte sökanden någon motivering alls och underlät därefter att ge en godtagbar motivering till varför sökanden skulle införas i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 och åsidosatte därigenom sökandens rätt till försvar och gjorde intrång i äganderätten som skyddas enligt Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Slutligen gör sökanden gällande att det är irrationellt att han kvarstår i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 av följande skäl: i) Det fanns, och finns fortfarande, inga skäl som uppfyller de relevanta kriterierna för införande i nämnda bilaga, ii) Förenade kungarikets regering är av den uppfattningen att sökanden inte längre uppfyller de relevanta kriterierna och slutligen iii) det finns avgöranden av en specialdomstol i Förenade kungariket i vilka det fastslås att Libyan Islamic Fighting Group inte har gått samman med nätverket al-Qaida och att inte varje person som har samröre med Libyan Islamic Fighting Group stöder en våldsam jihadistisk ideologi som inspireras av al-Qaida.

(¹) Kommissionens förordning (EG) nr 1330/2008 av den 22 december 2008 om ändring för hundratredje gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter (EUT L 345, s. 60).

(²) Rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan (EGT L 139, s. 9).

Talan väckt den 1 september 2010 — Elostas mot kommissionen

(Mål T-102/09)

(2011/C 13/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Abdelrazag Elostas (Pinner, Förenade kungariket) (ombud: E. Grieves, Barrister, och A. McMurdie, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara förordning (EG) nr 1330/2008, (¹) i den del den avser sökanden,
- förplikta kommissionen att genast ta bort sökandens namn från bilagan till nämnda förordning, och

— förordna om att kommissionen och/eller Europeiska unionens råd, förutom att bära sina rättegångskostnader, ska ersätta de rättegångskostnader som sökanden förorsakats liksom alla de belopp som förskötterats av kassören för Europeiska unionens domstol.

Grunder och huvudargument

Genom denna ansökan yrkar sökanden, i enlighet med artikel 263 FEUF, ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 1330/2008, i den del sökandens namn har förts upp i en förteckning över personer och enheter mot vilka vissa restriktiva åtgärder införts.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande följande rättsliga grunder:

För det första har kommissionen inte vid något tillfälle gjort en oberoende kontroll av grunden för att föra upp sökandens namn i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002⁽²⁾ eller krävt att det anges skäl eller läggs fram bevis för att vidta denna åtgärd.

Kommissionen har inte heller tillhandahållit sökanden någon som helst motivering och den har alltså underlåtit att ge en lämplig motivering till varför sökandens namn hade förts upp i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002, vilket strider mot sökandens rätt till ett effektivt rättsmedel, hans rätt till försvar samt dennes rätt till egendom enligt Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.

Slutligen är det fortsatta införandet i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 irrationellt, eftersom i) det varken fanns eller finns några skäl som uppfyller det relevanta kriteriet för införande i nämnda bilaga, ii) Förenade kungarikets regering är av den uppfattningen att sökanden inte längre uppfyller det relevanta kriteriet, och iii) en specialdomstol i Förenade kungariket har slagit fast att Libyan Islamic Fighting Group inte har gått samman med nätverket Al-Qaida och/eller att ingen med anknytning till Libyan Islamic Fighting Group är anhängare av Al-Qaidas våldsamma, globala jihad-ideologi.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1330/2008 av den 22 december 2008 om ändring för hundra tredje gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter (EUT L 345, s. 60).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan (EGT L 139, 2002, s. 9).

Talan väckt den 11 oktober 2010 — Frankrike mot kommissionen

(Mål T-488/10)

(2011/C 13/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: E. Belliard, G. de Bergues och N. Rouam)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet i sin helhet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut nr K(2010) 5229 av den 28 juli 2010 om innehållande av en del av bidraget från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) till samlade programplaneringen för mål 1 avseende gemenskapens strukturåtgärder i regionen Martinique i Frankrike. Genom detta beslut innehålls hela bidraget från ERUF som beviljats projektet "Semesterby Club Méditerranée-Les Boucaniers", vilket uppgick till 12 460 000 euro.

Sökanden anför fyra grunder till stöd för sin talan.

Som första grund gör sökanden gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 2.1 i rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten⁽¹⁾ genom att den ansåg att de bygg- och anläggningskontrakt som träffats för renovering och utvidgning av "Semesterby Méditerranée-Les Boucaniers" utgjorde sådana kontrakt som hade finansierats direkt till mer än 50 procent av de upphandlande myndigheterna. Dessa arbeten har i praktiken endast finansierats med 29,92 procent av kostnaderna för projektet. De skattelättnader som delägarna i de privata bolagen har fått på grund av sina investeringar i projektet kan inte anses utgöra sådan finansiering som avses i artikel 2.1 i direktiv 93/37/EEG.

Som andra grund, vilken kan delas upp i två delgrunder, gör sökanden gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 2.2 i direktiv 93/37/EEG, genom att den ansåg att de bygg- och anläggningskontrakt som träffats för renovering och utvidgning av "Semesterby Méditerranée-Les Boucaniers" avsåg uppförande av anläggningar för sport, rekreation och fritid i den mening som avses i denna bestämmelse.

Sökanden hävdar att kommissionen borde ha beaktat allmänna näringsgrensindelningen inom Europeiska gemenskapen (NACE-nomenklaturen), vilken införts genom förordning nr 3037/90 ⁽²⁾, vilken det hänvisas till i artikel 2.2 i direktiv 93/37/EEG. Denna nomenklatur skiljer mellan, å ena sidan, hotell- och restaurangverksamhet och, å andra sidan, rekreation-, kultur- och sportverksamhet.

Sökandena hävdar även att artikel 2.2 i direktiv 93/37/EEG rör kontrakt som till sin natur omfattas av de upphandlande myndigheternas traditionella behov och följaktligen avser anläggningar för sport, rekreation och fritid som är öppna för allmänheten och inte sådana som är förbehållna privata kunder.

Som tredje grund hävdar sökanden att kommissionen har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF genom att den inte på ett klart och otvetydigt sätt har redogjort för skälen till att renoveringen och utvidgningen av "Semesterby Méditerranée-Les Boucaniers" avsåg uppförande av anläggningar för sport, rekreation och fritid i den mening som avses i artikel 2.2 i direktiv 93/37/EEG.

Som fjärde grund gör sökanden, i andra hand, gällande att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att tillämpa en korrigeringssats på 100 procent på bidraget från ERUF, trots att arbetena avseende anläggningar för sport och fritid utgjorde knappt tio procent av projektet.

⁽¹⁾ EGT L 199, s. 54.

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen (EGT L 293, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 7 s. 152).

Talan väckt den 15 oktober 2010 — Société nationale des chemins de fer (SNCF) mot harmoniseringsbyrån — Infotrafic (infotrafic)

(Mål T-491/10)

(2011/C 13/54)

Ansökan är avfattad på franska

Parter

Sökande: Société nationale des chemins de fer (SNCF) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten H. Reynaud)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Infotrafic SA (Ermont, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattades av överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 6 augusti 2010 i ärende R 1268/2009-2 beträffande punkterna 16 — 23, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Figurmärket infotrafic för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 38, 39 och 43 — gemenskapsvarumärke nr 1 926 815

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Infotrafic SA

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Annuleringsenhetens beslut: Avslag på begäran om ogiltigförklaring

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 52 och artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009, eftersom undersökningen av ett sammansatt gemenskapsvarumärke, vars ena beståndsdel saknar nödvändig särskiljningsförmåga eller det är tveksamt om den har nödvändig särskiljningsförmåga, ska göras med hänsyn till varje beståndsdel för sig samt åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

Talan väckt den 28 oktober 2010 — Viktor Uspaskich mot Europaparlamentet

(Mål T-507/10)

(2011/C 13/55)

Rättegångsspråk: litauiska

Parter

Sökande: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Litauen) (ombud: advokat Vytautas Sviderskis och Stanislovas Tomas)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 7 september 2010 nr P7_TA(2010)0296 om upphävande av Viktor Uspaskichs immunitet,

— förplikta svaranden att erlagga 10 000 euro för den ideella skada som sökanden har lidit, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden åberopar fyra grunder till stöd för sin talan.

Som första grund gör sökanden gällande att svaranden åsidosatte rätten till försvar och principen om god förvaltningssed i förfarande 2009/2147 (IMM). Europaparlamentet vägrade höra sökanden under förfarandet om upphävande av hans immunitet såväl i utskottet för rättsliga frågor som under sammanträdet. Det underlät att beakta merparten av sökandens argument och bemötte inget av dem.

För det andra antog Europaparlamentet det angripna beslutet på felaktig rättslig grund och åsidosatte artikel 9 första stycket a) i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier, eftersom dess tolkning av första och andra styckena i artikel 62 i Litauens konstitution är klart felaktig. Sökanden åberopar tribunalens dom av den 19 mars 2010 i mål T-42/06, Gollnisch mot parlamentet, där tribunalen slog fast att Europaparlamentet hade gjort sig skyldig till ett motsvarande åsidosättande.

Som tredje grund anförts att svaranden inte iakttog principen om *fumus persecutionis* och gjorde en uppenbart felaktig bedömning av den, eftersom svaranden inte fäste något avseende vid dess tidigare beslut om *fumus persecutionis*. Vidare beaktade Europaparlamentet inte den omständigheten att en politisk ledare, vid den tidpunkt då åtal väcktes, inte kunde hållas ansvarig för åsidosättanden som hade samband med förvaltning. Dessutom hade uppgifter från förundersökningen publicerats.

I den fjärde grunden gör sökanden gällande att svaranden åsidosatte sökandens rätt att begära fastställelse av immunitet enligt artikel 6.3 i Europaparlamentets arbetsordning. Sökanden begärde fastställelse av sin immunitet med grund i att kravet att ställa en säkerhet om 436 000 euro inte står i proportion till det eventuella högsta bötesbelopp som kan utdömas för det brott för vilket han står åtalad. Svaranden vägrade att pröva denna begäran.

Talan väckt den 22 oktober 2010 — Evropaïki Dynamiki mot kommissionen

(Mål T-511/10)

(2011/C 13/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna N. Korogiannakis och M. Dermizakis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som Europeiska kommissionens generalsekretariat fattade den 12 augusti 2010, SG.E.3/FM/MIP/mbp/psi — Ares(2010) 508190 — 12/08/2010, om avslag på sökandens begäran om omprövning i skrivelse GESTDEM 2009/4890, av den 31 december 2009 som inkom den 5 januari 2010, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, även för det fall talan skulle ogillas.

Grunder och huvudargument

Sökanden begär ogiltigförklaring av svarandens beslut av den 12 augusti 2010, SG.E.3/FM/MIP/mbp/psi — Ares(2010) 508190 — 12/08/2010, om avslag på sökandens begäran om omprövning i skrivelse GESTDEM 2009/4890, av den 31 december 2009 som inkom den 5 januari 2010, i vilken sökanden begärde omprövning i enlighet med förordning nr 1049/2001⁽¹⁾ av de ståndpunkter som Byrån för Europeiska unionens publikationer antog i skrivelse av den 11 december 2009 efter sökandens inledande begäran av den 9 oktober 2009. Begäran avsåg tillgång till samtliga begäranden om prisuppgifter angående publikationsbyråns ramavtal nr 6011, 6102, 6103, 6020, 6121, 6031 (del nr 4 undantagen) och 10030.

Till stöd för sina yrkanden har sökanden gjort gällande att svaranden inte har gjort en individuell prövning av begärda handlingar. För övrigt påstår sökanden att de skäl som svaranden har lagt fram som avser skyddet av Europeiska unionens ekonomiska politik, skyddet av kommersiella intressen och säkerhetspolitiska skäl måste avvisas, eftersom de helt saknar rättslig grund.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 1 november 2010 — Hamberger Industrierwerke mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-513/10)

(2011/C 13/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hamberger Industrierwerke (Stephanskirchen, Tyskland) (ombud: advokaten T. Schmidpeter)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd fattade den 26 augusti 2010 i mål R 291/2010-4, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för förfarandet inför överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "Atrium" för varor i klasserna 19 och 27

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009, ⁽¹⁾ då det sökta varumärket har särskiljningsförmåga och inte är rent beskrivande

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (kodifierad version) (EUT L 78, s. 1).

Talan väckt den 1 november 2010 — Fruit of the Loom mot harmoniseringsbyrån — Blueshore Management (FRUIT)

(Mål T-514/10)

(2011/C 13/58)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Förenta Staterna) (ombud: S. Malynicz, Barrister och V. G. Marsland, Soli-citor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Blueshore Management SA (Cernusco Sul Naviglio, Italien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut R 1686/2008-4, som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 30 augusti 2010, och

- förplikta svaranden och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om upphävande: Ordmärket "FRUIT" för varor i klasserna 18, 24 och 25 — Registrering som gemenskapsvarumärke nr 745216

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om upphävande av gemenskapsvarumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Annulleringsenhetens beslut: Delvis upphävande av gemenskapsvarumärket

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Sökanden gör gällande att det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 15.1 i rådets förordning nr 207/2009 eftersom överklagandenämnden inte beaktat i) hur ordet "FRUIT" presenteras och vilken betydelse det har i de varumärken som angetts i innehavarens bevis på användning, ii) bevis på att innehavaren informellt marknadsfört sina varor under namnet "FRUIT" och ofta använt varumärket muntligt i transaktioner och affärer med sina kunder, iii) bevis på att innehavaren använt varumärket "FRUIT" som en del av sin webbplats för marknadsföring.

Talan väckt den 3 november 2010 — Frankrike mot kommissionen

(Mål T-516/10)

(2011/C 13/59)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: E. Belliard, G. de Bergues och B. Cabouat)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2010) 5724 slutlig av den 23 augusti 2010 om finansiella korrigeringar av stödet från EUGF:s utvecklingssektion som beviljats för programmet för gemenskapsinitiativet CCI 2000.FR.060.PC.001 (Frankrike — LEADER+), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 5724 slutlig av den 23 augusti 2010 om finansiella korrigeringar av stödet från EUGF:s utvecklingssektion som beviljats för programmet för gemenskapsinitiativet CCI 2000.FR.060.PC.001 (Frankrike — LEADER+). I beslutet föreskrivs att stödet från EUGF:s utvecklingssektion som beviljats med stöd av kommissionens beslut K(2001) 2094 av den 7 augusti 2001 för de utgifter som uppkommit enligt programmet för gemenskapsinitiativet Leader+ i Frankrike sätts ned med 7 437 217,61 euro.

Sökanden anser i först hand att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras med motiveringen att kommissionen har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 9 1 och artikel 32.1 tredje stycket i förordning nr 1260/1999.⁽¹⁾ I kommissionen betraktade nämligen de lokala aktionsgrupperna (LAG) som de slutliga stödmottagarna i programmet för gemenskapsinitiativet Leader+. De slutliga stödmottagarna i detta program är emellertid inte LAG, utan de projektansvariga. Till skillnad från vad kommissionen har påstått har kommissionen följaktligen inte förmått att förfinansiera de utgifter som uppkommit för de slutliga stödmottagarna i programmet Leader+.

Sökanden gör i tredje hand gällande att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, eftersom kommissionen har åsidosatt principen om berättigade förväntningar. Genom att inte avge några slutsatser till följd av den revision som ägde rum i april 2005, och därefter genom att inte hålla inne betalningarna avseende de aktuella utgifterna, har kommissionen genom sitt beteende nämligen kunnat få de franska myndigheterna att förstå att kommissionen inte ifrågasatte deras tolkning av den roll som LAG hade och att deras administrativa system för deklarering av utgifter i vart fall inte var förenade med allvarliga brister som motiverade en finansiell korrigering.

I sista hand anser sökanden att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, eftersom kommissionen borde ha beslutat en mindre, finansiell korrigering. För det första hade kommissionen fel i fråga om beloppet avseende det underlag som ska beaktas vid beräkningen av den finansiella korrigeringen på 5 procent. För det andra åsidosatte kommissionen artikel 39.3 i förordning nr 1260/1999 genom att inte besluta en finansiell korrigering som stod i proportion till de finansiella följderna av de bristfälligheter som hade konstaterats.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, s. 1).

Talan väckt den 4 november 2010 — Pharmazeutische Fabrik Evers mot harmoniseringsbyrån — Ozone Laboratories Pharma (HYPOCHOL)

(Mål T-517/10)

(2011/C 13/60)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Pharmazeutische Fabrik Evers GmbH & Co. KG (Pinneberg, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Kaase och R. Möller)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Ozone Laboratories Pharma SA (Bukarest, Rumänien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) antog den 1 september 2010 i ärende R 1332/2009-4, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motpart vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket HYPOCHOL för varor i klass 5 — Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 5718069

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Tysk varumärkesregistrering nr 1171145 av figurmärket HITRECHOL för varor i klass 5

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009 i den mån överklagandenämnden felaktigt bedömde att det förelåg risk för förväxling av varumärkena då dessa inte var tillräckligt lika.

Talan väckt den 8 november 2010 — Seikoh Giken mot harmoniseringsbyrån — Seiko (SG SEIKOH GIKEN)**(Mål T-519/10)**

(2011/C 13/61)

*Ansökan är avfattad på engelska***Parter**

Sökande: Kabushiki Kaisha Seikoh Giken (Matsudo-shi, Japan) (ombud: advokaterna G. Marín Raigal, P. López Ronda och G. Macías Bonilla)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Seiko Kabushiki Kaisha (Chuo-ku, Japan)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av den första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 12 augusti 2010 i ärende R 1553/2009-1,
- helt avslå invändningen mot registreringen av det sökta varumärket avseende varor i klass 25,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, och
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna om den intervenerar i detta mål.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket SG SEIKOH GIKEN för varor i klasserna 3, 7 och 9 — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 908461

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Registrering som gemenskapsvarumärke nr 2390953 av ordmärket SEIKO för varor och tjänster i klasserna 1–42

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Sökanden anser att bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 207/2009 (nedan kallad förordningen om gemenskapsvarumärken) åsidosätts genom det omtvistade beslut som fattats av den första överklagandenämnden, på grund av att det däri gjorts en felaktig tolkning och felaktig rättstillämpning av artikel 8.1 i förordningen om gemenskapsvarumärken samt av tillämplig rättspraxis.

Talan väckt den 10 november 2010 — Comunidad Autónoma de Galicia mot kommissionen**(Mål T-520/10)**

(2011/C 13/62)

*Rättegångsspråk: spanska***Parter**

Sökande: Comunidad Autónoma de Galicia (Santiago de Compostela, Spanien) (ombud: advokaterna S. Martínez Lage och H. Brokelmann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut N 178/2010 av den 29 september 2010 om godkännande av ersättning till elproducenter i Spanien för allmännyttiga tjänster, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det angripna beslutet i detta förfarande är också aktuellt i målet T-484/10, Gas Natural FENOSA SDG mot kommissionen.

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden följande grunder:

- Åsidosättande av de processuella rättigheter som garanteras enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 6 i förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾, i det att kommissionen underlät att inleda det formella granskningsförfarandet, vilket den var skyldig att göra eftersom det förekom allvarliga tvivel i frågan huruvida det stöd som undersökts var förenligt med den gemensamma marknaden.

- Åsidosättande av rådets förordning (EG) nr 1407/2002 om statligt stöd till kolindustrin. ⁽²⁾

- Åsidosättande av artikel 106.2 FEUF, eftersom de kriterier avseende nödvändighet och proportionalitet som krävs enligt denna bestämmelse inte är uppfyllda för att godkänna det aktuella stödet, som de spanska myndigheterna beviljar som ersättning för de ytterligare kostnader som uppkommer till följd av tillhandahållande av en allmännyttig tjänst.
- Åsidosättande av artikel 34 FEUF, i det att det aktuella stödet utgör en åtgärd med verkan motsvarande [kvantitativa importrestriktioner], som inte kan motiveras av artikel 36 FEUF på grund av nödvändigheten att säkerställa elförsörjningen.
- Det aktuella stödet utgör en otillbörlig ackumulering av det stöd som kolindustrin beviljats under perioden 2008–2010, i strid med vad som föreskrivs i artikel 8.1 i förordning nr 1407/2002, och medför en allvarlig snedvridning av konkurrensen inom elsektorn, vilket strider mot artikel 4 d och e i förordningen.
- Åsidosättande av artiklarna 11 och 191 FEUF samt artikel 3.3 FEU, i det att det genom det angripna beslutet bortses från den skadliga verkan som beslutet får för miljön.

Slutligen påstår sökanden att det föreligger en kränkning av rätten till egendom, som garanteras enligt artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(¹) EGT L 83, s. 1.

(²) EGT L 205, s. 1.

Talan väckt den 8 november 2010 — Hell Energy mot harmoniseringsbyrån — Hansa Mineralbrunnen (HELL)

(Mål T-522/10)

(2011/C 13/63)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Hell Energy Magyarországi kft (Budapest, Ungern) (ombud: advokaten M. Treis)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Hansa Mineralbrunnen GmbH (Rellingen, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut R 1517/2009-1 som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 5 augusti 2010,

- tillåta registreringen av gemenskapsvarumärkesansökan nr 5937107, och

- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som sökanden haft i samband med förfarandena vid överklagandenämnden och invändningsenheten.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: bildmärket "HELL" för varor i klass 32 — ansökan nr 5937107

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: gemenskapsvarumärket nr 5135331 (ordmärket "HELLA") för varor i klass 32

Invändningsenhetens beslut: bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: avslag på överklagandet

Grunder: åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden och invändningsenheten i sina beslut felaktigt slagit fast att det föreligger en risk för förväxling.

Talan väckt den 8 november 2010 — Interkobo mot harmoniseringsbyrån — XXXLutz Marken (mybaby)

(Mål T-523/10)

(2011/C 13/64)

Ansökan är avfattad på polska

Parter

Sökande: Interkobo Sp. z o.o. (Łódź, Polen) (ombud: advokaten R. Skubisz)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Österrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut R 88/2009-4 som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 8 september 2010, och

— förplikta svaranden och XXXLutz Marken GmbH att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som sökanden haft i samband med förfarandena vid överklagandenämnden och invändningsenheten vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: XXXLutz Marken GmbH

Sökt gemenskapsvarumärke: bildmärket "my baby" för varor i klass 28 — ansökan nr 4894416

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: det nationella ordmärket "MYBABY", det nationella bildmärket "mybaby" och det internationella ordmärket "MYBABY" för varor i klass 28

Invändningsenhetens beslut: bifall till invändningen och avslag på begäran om registrering av varumärket för varor i klass 28

Överklagandenämndens beslut: upphävande av invändningsenhetens beslut och avslag på invändningen

Grunder: åsidosättande av regel 20.1 jämförd med regel 19.2 a i och ii, samt regel 19.3 i förordning nr 2868/95 ⁽¹⁾, och åsidosättande av rätten till skydd för berättigade förväntningar.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av förordning nr 40/94 (EGT L 303, s. 1).

Talan väckt den 5 november 2010 — Azienda Agricola Colsalizi di Faganello Antonio mot harmoniseringsbyrån — Weinkellerei Lenz Moser (SERVO SUO)

(Mål T-525/10)

(2011/C 13/65)

Ansökan är avfattad på italienska

Parter

Sökande: Azienda Agricola Colsalizi di Faganello Antonio (Refrontolo, Italien) (ombud: advokaterna G. Massa och P. Massa)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Weinkellerei Lenz Moser AG (Linz, Österrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "SERVU SUO" (ansökan nr 5 798 244) för varor i klass 33.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Weinkellerei Lenz Moser Aktiengesellschaft

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Gemenskapsordmärket "SERVUS" (nr 579 193), internationella figurmärken som innehåller ordelementet "SERVU" (nr 580.447A och 844 793) och det internationella ordmärket "SERVUS" (nr 727 131) för varor i klass 33.

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Oriktig tolkning och tillämpning av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 om gemenskapsvarumärke.

Talan väckt den 9 november 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mot kommissionen

(Mål T-526/10)

(2011/C 13/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Kanada), Nativak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Kanada), Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Kanada), Jaypootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq, Kanada), Allen Kooneeliesie (Qikiqtarjuaq, Kanada), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq, Kanada), David Kuptana (Ulukhaktok, Kanada), Karliin Aariak (Iqaluit, Kanada), Canadian Seal Marketing Group (Quebec QC, Kanada), Ta Ma Su Seal Products Inc. (Cap-aux-Meules, Kanada), Fur Institute of Canada (Ottawa, Kanada), NuTan Furs Inc. (Catalina, Kanada), GC Rieber Skinn AS (Bergen, Norge), Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Grönland), Johannes Egede (Nuuk, Grönland), Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk, Grönland), William E. Scott & Son (Edinburgh, Förenade kungariket), Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine (Cap-aux-Meules, Kanada), Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Limited Şirketi (Istanbul, Turkiet), Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society Limited (Fleur de Lys, Kanada) (ombud: advokaterna J. Bouckaert och H. Viaene)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan upptas till sakprövning,
- ogiltigförklara förordning nr 737/2010 med stöd av artikel 263 FEUF,
- förklara att förordning nr 1007/2009 inte ska tillämpas med stöd av artikel 277 FEUF,
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska rådet att ersätta sökandenas rättegångskostnader,
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska rådet att bära sina egna rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökandena har väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EU) nr 737/2010 ⁽¹⁾ av den 10 augusti 2010 om genomförandebestämmelser för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 ⁽²⁾ om handel med sälprodukter. En ogiltigförklaring av förordning nr 1007/2009, som innehåller begränsningar av saluförande av sälprodukter på marknaden i Europeiska unionen, har yrkats i mål T-18/10.

Sökandena har åberopat två grunder till stöd för sina yrkanden.

I första hand har de gjort gällande att genomförandebestämmelserna har grundförordningen som rättslig grund, vilken sökan-

dena med stöd av artikel 277 FEUF har hävdad är lagstridig. Sökandena har i detta hänseende åberopat samma argument som i mål T-18/10 ⁽³⁾.

I andra hand har sökandena gjort gällande att kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning när den antog genomförandebestämmelserna, med hänsyn till att den överskred sin befogenhet enligt grundförordningen. Sökandena anser att kommissionen använde sin befogenhet på ett annat sätt än det för vilket den tillerkänts befogenheten och de har gjort gällande att det verkliga syfte som eftersträvades av kommissionen när den antog genomförandebestämmelserna var att förhindra att sälprodukter släpps ut på marknaden i unionen.

⁽¹⁾ EUT L 216, 2010, s. 1

⁽²⁾ EUT L 286, 2009, s. 36

⁽³⁾ EUT C 100, 2010, s. 41

Tribunalens beslut av den 11 november 2010 — Katjes Fassin mot Harmoniseringsbyrån (Yoghurt-Gums)

(Mål T-25/08) ⁽¹⁾

(2011/C 13/67)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 64 8.3.2008

PERSONALDOMSTOLEN

**Personaldomstolens dom av den 28 oktober 2010 —
Vicente Carbajosa m.fl. mot kommissionen**

(Mål F-77/08) ⁽¹⁾

(Personalmål — De allmänna uttagningsproven EPSO/AD/116/08 och EPSO/AD/117/08 inom området för bedrägeribekämpning — Sökande går inte vidare till följd av deras resultat på tillträdesproven — Beslut fattat av tillsättningsmyndigheten — Klagomål har inte inletts — Talan avvisas)

(2011/C 13/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Isabel Vicente Carbajosa m.fl. (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och B. Eggers)

Part som har intervenerat till stöd för sökandena: Konungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno)

Saken

Ogiltigförklaring av Europeiska rekryteringsbyråns individuella beslut att inte godkänna sökandena i uttagningsproven EPSO/AD/116/08 respektive EPSO/AD/117/08.

Domslut

1. Talan avvisas.
2. Sökandena ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
3. Intervenienten Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader.

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 28 oktober 2010 — Cerafogli mot Europeiska centralbanken

(Mål F-84/08) ⁽¹⁾

(Personalmål — Anställda vid Europeiska centralbanken — Talan om ersättning för den skada som direkt följer av de påstått rättsstridiga anställningsvillkoren och reglerna tillämpliga på anställda — Personaldomstolen saknar behörighet — Avvisning — Tjänstledighet för personalrepresentation — Arbetsbelastningen har inte anpassats — Fel)

(2011/C 13/69)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna L. Levi och M. Vandenbussche)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: F. Malfrère och N. Urban, biträdda av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Europeiska centralbanken förpliktas att utge ersättning för den skada som sökanden påstås ha lidit till följd av diskriminering på grund av hennes fackliga verksamhet.

Domslut

1. Europeiska centralbanken ska utge ersättning till Maria Concetta Cerafogli till ett belopp av 5 000 euro.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Europeiska centralbanken ska bära sina rättegångskostnader och ersätta en tredjedel av Maria Concetta Cerafoglis rättegångskostnader.
4. Maria Concetta Cerafogli ska bära två tredjedelar av sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 285, 8.11.2008, s. 57.

⁽¹⁾ EUT C 327, 20.12.2008, s. 43.

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 28 oktober 2010 — Cerafogli mot Europeiska centralbanken(Mål F-96/08) ⁽¹⁾

(Personalmål — Anställda vid ECB — Lön — Ytterligare löneförhöjning — Befordring ad personam — Samråd med personalkommittén för att fastställa tilldelningskriterier för ytterligare löneförhöjningar)

(2011/C 13/70)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt-am-Main) (ombud: advokaterna L. Levi och M. Vandenbussche)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: F. Malfrère och N. Urban, biträdda av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av ECB:s beslut att inte befordra sökanden *ad personam* och förpliktande av svaranden att utbetala ett belopp som ersättning för den ideella skada sökanden lidit.

Domslut

1. Europeiska centralbankens beslut att neka Maria Concetta Cerafogli en ytterligare löneförhöjning för år 2008 ogiltigförklaras.
2. Europeiska centralbanken förpliktas erlagga ett belopp på 3 000 euro till Maria Concetta Cerafogli.
3. Talan ogillas i övrigt.
4. Europeiska centralbanken förpliktas ersätta samtliga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 44, 21.2.2009, s. 75.

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 28 oktober 2010 — Vicente Carbajosa m.fl. mot kommissionen(Mål F-9/09) ⁽¹⁾

(Personalmål — Allmänt uttagningsprov EPSO/AD/116/08 och EPSO/AD/117/08 avseende bedrägeribekämpning — Rättsakt som går någon emot — Uteslutning av sökande på grund av de resultat de uppnått på tillträdesproven — EPSO:s bristande behörighet)

(2011/C 13/71)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Isabel Vicente Carbajosa m.fl. (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och B. Eggers)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att anta och offentliggöra meddelanden om uttagningsproven EPSO/AD/116/08 och EPSO/AD/117/08 och besluten om rättning av urvalsproven och de skriftliga proven samt om betygssättningen av de muntliga proven.

Domslut

1. Besluten från Europeiska rekryteringsbyrån (EPSO) att inte uppta Isabel Vicente Carbajosa, avseende uttagningsprovet EPSO/AD/117/08, samt Nina Lehtinen och Myriam Menchén, avseende uttagningsprovet EPSO/AD/116/08, på listan över sökande som får möjlighet att inge en fullständig ansökan ogiltigförklaras.
2. Talan avvisas i övrigt.
3. Europeiska kommissionen ska ersätta samtliga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 82, 4.4.2009, s. 37.

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 12 oktober 2010 — Eberhard Wendler mot kommissionen(Mål F-49/09) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Ålderspension — Skyldighet att öppna ett bankkonto i bosättningslandet — Fritt tillhandahållande av tjänster — Grunden allmän ordning — Likabehandlingsprincipen)

(2011/C 13/72)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Eberhard Wendler (Laveno Mombello, Italien) (ombud: advokaten M. Müller-Trawinski)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Martin och B. Eggers)

Övrig deltagare i rättegången som intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och K. Zieleskiwicz)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens begäran att sökanden ska öppna ett bankkonto i bosättningslandet för utbetalning av ålderspension.

Domslut

1. Talan ogillas.

2. Eberhard Wendler ska bära sina egna rättegångskostnader samt ersätta kommissionens rättegångskostnader.
3. Europeiska unionens råd ska bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EUT C 167 av den 18.7.2009, s. 27.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 26 oktober 2010 — AB mot kommissionen

(Mål F-3/10) (¹)

(Personalmål — Kontraktsanställda — Tidsbegränsat anställningsavtal har inte förnyats — Talan väckt för sent — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2011/C 13/73)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AB (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten A. Pappas)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och D. Martin)

Saken

Yrkande om ogiltigförklaring av beslutet att inte förnya sökandens anställningsavtal för kontraktsanställning.

Avgörande

1. Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
2. Sökanden ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 100, 17.4.2010, s. 69.

Talan väckt den 22 september 2010 — Nolin mot kommissionen

(Mål F-82/10)

(2011/C 13/74)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Michel Nolin (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten M. Velardo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av sökandens löneregleringsrapport för perioden juli till december 2009 och hans lönerapport

01/2010, som författats inom ramen för den årliga anpassningen av tjänstemäns och övriga anställdas löner och pensioner på grundval av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009 av den 23 december 2009.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara sökandens lönerapport RG/2009 och lönerapport 01/2010, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 23 september 2010 — Giannakouris mot kommissionen

(Mål F-83/10)

(2011/C 13/75)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Konstantinos Giannakouris (Roodt-sur-Syre, Luxemburg) (ombud: advokaten V. Christianos)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut att sätta ned utbildningstillägget till sökanden på grund av att dennes dotter erhåller ekonomiskt stöd från en medlemsstat i form av ett studiebidrag och ett lån.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara (1) det beslut att sätta ned utbildningstillägget till sökanden som framgår av lönebeskedet för februari 2010, samt lönebeskedet i sig i den del utbildningstillägget delvis nedsätts, (2) kommissionens beslut av den 26 februari 2010 om nedsättning av utbildningstillägget till sökanden och att ett belopp på 770,85 euro skulle dras av från detta tillägg, (3) lönebeskedet för mars 2010, genom vilket utbildningstillägget till sökanden sattes ned och ett belopp på 770,85 euro drogs av retroaktivt, (4) lönebeskeden för perioden april–augusti 2010 i den del dessa innebar en nedsättning av utbildningstillägget, och (5) kommissionens beslut av den 9 juli 2010 i vilket sökandens klagan uttryckligen avslogs,
- till sökanden betala, med ränta, de belopp som innehållits, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 23 september 2010 — Chatzidoukakis mot kommissionen**(Mål F-84/10)**

(2011/C 13/76)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Efstratios Chatzidoukakis (Schrassig, Luxemburg)
(ombud: advokaten V. Christianos)

Svarande: Europeiska kommissionen**Saken och beskrivning av tvisten**

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut att sätta ned utbildningstillägget till sökanden på grund av att dennes son erhåller ekonomiskt stöd från en medlemsstat i form av ett studiebidrag och ett lån.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara (1) det beslut att sätta ned utbildningstillägget till sökanden som framgår av lönebeskedet för februari 2010, samt lönebeskedet i sig i den del utbildningstillägget delvis nedsätts, (2) kommissionens beslut av den 26 februari 2010 om nedsättning av utbildningstillägget till sökanden och att ett belopp på 375 euro skulle dras av från detta tillägg, vilket framgår av lönebeskedet för mars 2010, (3) lönebeskedet för mars 2010, genom vilket utbildningstillägget till sökanden sattes ned, (4) lönebeskeden för perioden april–augusti 2010 i den del dessa innebar en nedsättning av utbildningstillägget, och (5) kommissionens beslut av den 9 juli 2010 i vilket sökandens klagan uttryckligen avslogs,
- förplikta svaranden att till sökanden betala, med ränta, de belopp som innehållits, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 23 september 2010 — AI mot domstolen**(Mål F-85/10)**

(2011/C 13/77)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: AI (ombud: advokaten M. Erniquin)

Svarande: Europeiska unionens domstol**Saken och beskrivning av tvisten**

Dels ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut avseende resultatet på det franskaprov som ingick i det interna uttagningsprovet CJ 12/09 och, för det fall det är nödvändigt, ogiltigförklaring av anställningsavtalen för, och utnämningarna av, personer som klarat nämnda uttagningsprov, och dels ogiltigförklaring av beslutet att inte förnya sökandens anställningsavtal som kontraktsanställd, samt yrkande om skadestånd.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut avseende det franskaprov som ingick i det interna uttagningsprovet CJ 12/09,
- i den mån det behövs, ogiltigförklara utnämningarna av de 8 sökande som blev godkända i detta prov,
- förplikta svaranden att redovisa de bedömningskriterier som ligger till grund för urvalet,
- i första hand omvandla sökandens visstidsanställning till tillsvidareanställning, ogiltigförklara beslutet att inte förnya dennes anställningsavtal som kontraktsanställd från januari 2009, återinsätta sökanden som kontraktsanställd, i andra hand ogiltigförklara beslutet att inte förnya dennes anställningsavtal som kontraktsanställd från januari 2009, återinsätta sökanden som kontraktsanställd,
- fastslå att det föreligger rätt till skadestånd motsvarande skillnaden mellan den lön som sökanden skulle ha erhållit om nämnda anställningsavtal hade förnyats den 1 januari 2010 och de belopp som sökanden faktiskt har erhållit från och med detta datum till och med att denne återinsätts i tjänst,
- förplikta svaranden att utge skadestånd för den ideella skada som sökanden lidit, bland annat till följd av att dennes anställningsavtal inte förnyades, detta skadestånd uppskattas till 100 000 euro för det fall personaldomstolen beslutar att sökanden ska återinsättas i tjänst, och 500 000 euro, om det visar sig omöjligt att återinsätta sökanden i tjänst, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 24 september 2010 — Adriaens m.fl. mot kommissionen**(Mål F-87/10)**

(2011/C 13/78)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Stéphane Adriaens (Evere, Belgien) med flera (ombud: advokat Casado García-Hirschfeld)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av svarandens beslut, som är upptaget i sökandenas lönebesked, att begränsa anpassningen av sökandenas löner med verkan från och med juli 2009 till en höjning med 1,85 procent inom ramen för den årliga anpassningen av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda enligt rådets förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009 av den 23 december 2009.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet i den del en ökning med 1,85 procent av lönerna slås fast enligt förordning nr 1296/2009 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2009 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen och av de på dessa löner och pensioner tillämpliga korrigeringskoefficienterna,
- tillerkänna sökandena dröjsmålsränta, beräknad enligt räntesats som Europeiska centralbanken har fastställt, för samtliga belopp som motsvarar skillnaden mellan den lön som anges i lönebeskeden från och med januari 2010 och i beskeden för avstämning för perioden juni till december 2009, och den lön som sökanden skulle ha uppburit, till och med den dag den sena avstämningen av lönen kommer till stånd, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 30 september 2010 — AK mot kommissionen**(Mål F-91/10)**

(2011/C 13/79)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: AK (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att avslå sökandens begäran om ersättning för den skada som denna lidit på grund av att karriärutvecklingsrapporter inte upprättats, och att inleda en administrativ undersökning för att fastställa mobbning, samt begäran om skadestånd.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet att avslå sökandens begäran av den 24 november 2009 om ersättning för den skada som denna lidit på grund av att karriärutvecklingsrapporter för perioderna 2001–2002, 2004, 2005 och 2008 inte upprättats, samt att inleda en administrativ undersökning för att fastställa mobbning,
- förplikta kommissionen att till sökanden utge, för det första ett belopp om 53 000 euro för förlust av möjligheten till befordran till lönegrad A 5 vid befordringsförfarandet 2003, vidare korrigering av sökandens pensionsrättigheter genom inbetalningar av motsvarande belopp, för det andra ett månatligt belopp om 400 euro (motsvarande 70 procent av skillnaden mellan den invaliditetsersättning som hon erhållit och den som hon skulle ha erhållit om hon befordrats år 2003) och för det tredje ett belopp om 35 000 euro i skadestånd för den ideella skadan till följd av att hennes situation förblivit rättstridig i administrativt hänseende, trots bland annat förstainstansrättens dom av den 20 april 2005, av den 6 oktober 2009, och Europeiska unionens personaldomstols dom av den 13 december 2007,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 1 oktober 2010 — Dricot-Daniele m.fl. mot kommissionen**(Mål F-92/10)**

(2011/C 13/80)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Dricot-Daniele m.fl. (Overijse, Belgien) (ombud: advokaten C. Mourato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av sökandenas anpassningsspecifikation för perioden juli–december 2009 och de lönespecifikationer som har upprättats sedan den 1 januari 2010 i samband med den årliga anpassningen av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda på grundval av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009 av den 23 december 2009.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara deras lönespecifikationer (RG 2009), deras lönespecifikationer för januari 2010 och deras följande lönespecifikationer, i den del det däri tillämpas en anpassningsnivå på 1,85 procent, men låta dessa specifikationer fortsätta gälla fram till dess att nya specifikationer antas, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 4 oktober 2010 — Carpenito mot rådet**(Mål F-94/10)**

(2011/C 13/81)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: Renzo Carpenito (Overijse, Belgien) (ombud: advokaterna L. Levi och S. Rodrigues)

Svarande: Europeiska unionens råd

Saken och beskrivning av tvisten

Talan dels om bibehållande av verkan av de angripna lönebeskeden till dess att en ersättningsförordning antagits med retroaktiv verkan i stället för rådet förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009 av den 23 december 2009, dels om ersättning för den ideella och ekonomiska skada som sökanden lidit

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- bibehålla verkan av de angripna lönebeskeden till dess att en ersättningsförordning antagits med retroaktiv verkan i stället för förordning nr 1296/2009,
- förplikta rådet att ersätta den ekonomiska skada som sökanden lidit genom att betala ett belopp som motsvarar löneförlusten på grund av en uppenbart felaktig tillämpning av förordning nr 1296/2009, samt ersättning av den del av det särskilda månatliga avdraget som gjorts sedan januari 2010 med tillämpning av artikel 66a i tjänsteföreskrifterna och vars storlek fastställts till ett felaktigt belopp mot bakgrund av nämnda förordning, vilka belopp sammantaget uppgår till 30 000 euro, med förbehåll för personaldomstolens egen bedömning,
- förplikta rådet att ersätta den ideella skada som sökanden lidit genom att betala en symbolisk euro,

- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 4 oktober 2010 — Petrus Kerstens mot kommissionen**(Mål F-97/10)**

(2011/C 13/82)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: Petrus Kerstens (Overijse, Belgien) (ombud: advokaterna L. Levi och S. Rodrigues)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Yrkande att de ifrågasatta lönebeskedens rättsverkningar ska bestå till dess en förordning antas som med retroaktiv verkan ersätter rådets förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009 av den 23 december 2009 och yrkande om ersättning för sökandens ekonomiska och ideella skada.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- låta de ifrågasatta lönebeskedens rättsverkningar bestå till dess en förordning antas som med retroaktiv verkan ersätter förordning nr 1296/2009,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens ekonomiska skada genom att erlägga ett belopp motsvarande den lönesänkning som följer av den uppenbart rättsstridiga tillämpningen av förordning nr 1296/2009. Till detta belopp måste läggas återbetalning för den del av den särskilda avgift som enligt artikel 66a i tjänsteföreskrifterna tas ut sedan januari 2010 och som med hänsyn till den ovannämnda förordningen har fastställts till en felaktig procentsats. Detta belopp uppskattas, utan att föregripa personaldomstolens tolkning, till mellan 40 000 och 50 000 euro, jämte dröjsmålsränta,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens ideella skada genom att erlägga det symboliska beloppet en euro,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 7 oktober 2010 — Cervelli mot kommissionen**(Mål F-98/10)**

(2011/C 13/83)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Francesca Cervelli (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna J. R. García-Gallardo Gil-Fournier och M. Arias Díaz)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte bevilja sökanden utlandstillägg.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara kommissionens avslagsbeslut av den 30 juni 2010, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 5 oktober 2010 — Ashbrook m. fl. mot kommissionen**(Mål F-99/10)**

(2011/C 13/84)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Michael Ashbrook m. fl. (Luxembourg, Luxemburg) (ombud: advokaterna B. Cortese, C. Cortese och F. Spitaleri)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av de beslut av Europeiska kommissionen som speglas i sökandenas lönebesked om att begränsa anpassningen av deras lön med verkan från den 1 juli 2009 till en höjning med 1,85 % vid den årliga anpassningen av löner och pensioner för tjänstemän och övriga anställda med stöd av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009 av den 23 december 2009 samt yrkande om skadestånd.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara de beslut av kommissionen som speglas i sökandenas lönebesked för januari 2010 och följande månader 2010 samt deras lönebesked för år 2009, eftersom det har gjorts en anpassning med 1,85 % och inte med 3,7 %,

— förplikta kommissionen att betala skillnaden mellan den lön som har betalats ut med stöd av förordning nr 1296/09 fram till dess att dom meddelas i detta mål och den lön som skulle ha betalats ut om anpassningen varit korrekt med tillägg av ränta enligt Europeiska Centralbankens räntesats för primära återfinansieringsoperationer under den relevanta perioden med en höjning av 3,5 % från den dag så nämnda belopp skulle ha betalats ut, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 21 oktober 2010 — De Pretis Cagnodo och Trampuz mot Europeiska kommissionen**(Mål F-104/10)**

(2011/C 13/85)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Mario Alberto De Pretis Cagnodo och Serena Trampuz (Trieste, Italien) (ombud: advokaten C. Falagiani)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att inte bevilja ersättning med 100 procent av vissa vårdkostnader som har uppkommit i samband med att en pensionerad tjänstemans maka vistades på sjukhus.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

— med hänsyn till att förevarande talan vid första påseendet framstår som faktiskt och rättsligt befogad (*fumus boni juris*), till den allvarliga ekonomiska skada som sökandena i annat fall skulle åsamkas, samt till den bristande klarheten i fråga om de omtvistade beloppen, förordna om uppskov med, eller i vart fall tillfälligt förbjuda, verkställigheten av förfarandet för tvångsindrivning av dessa belopp och följaktligen tillfälligt förbjuda det automatiska avdraget på Mario Alberto De Pretis Cagnodos pension,

— fastställa och förklara att Serena Trampuz inte på något vis kan klandras vad gäller beräkningen och betalningen av de kostnader för hennes sjukhusvistelse som utkrävs av det sjukhus där hon var inlagd, eftersom den sjukdom som var anledning till sjukhusvistelsen och de kirurgiska ingrepp som hon undergick var allvarliga och sjukhusvistelsens längd var nödvändig och medicinskt korrekt, och därför förklara att sökandena inte är skyldiga att återbetala något av de belopp som avräkningskontoret i Ispra har betalat och följaktligen förplikta kommissionen att återkalla kravet på

återbetalning av 41 833 euro — eller varje annat belopp som kommissionen kan komma fram till — och att avstå från alla automatiska avdrag på Mario Alberto De Pretis Cagnodos pension,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 26 oktober 2010 — Schätzel mot kommissionen

(Mål F-109/10)

(2011/C 13/86)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Michael Wolfgang Schätzel (Ransbach-Baumbach, Tyskland) (ombud: advokaten R. Oehmen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte betala sökanden avgångsvederlag

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara dels Europeiska kommissionens avslagsbeslut av den 8 april 2010, dels dess beslut av den 30 juli 2010 om avslag på klagomål nr R/351/10, och förplikta kommissionen att till sökanden, för dennes tjänstgöring mellan den 1 mars 2009 och den 28 februari 2010, betala ett avgångsvederlag till ett belopp som motsvarar det försäkringstekniska värdet av de pensionsrättigheter som han förvärvat på grundval av hans tjänstgöring vid kommissionen, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 29 oktober 2010 — Couyoufa mot kommissionen

(Mål F-110/10)

(2011/C 13/87)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Denise Couyoufa (Aten, Grekland) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut att avslå sökandens begäran om att inte omfattas av obligatorisk rotation

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— fastställa att beslutet av den 31 juli 2008 är rättstridigt,

— ogiltigförklara beslutet av den 26 februari 2010 om att avslå Denise Couyoufas begäran,

— ogiltigförklara beslutet att avslå hennes klagomål mot det beslutet, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 2 november 2010 — Trentea mot FRA

(Mål F-112/10)

(2011/C 13/88)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Cornelia Trentea (Wien, Österrike) (ombud: advokaterna L. Levi och M. Vandenbussche)

Svarande: European Union Agency for Fundamental Rights (FRA)

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om för det första ogiltigförklaring av beslutet från den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal om att avslå sökandens ansökan till en tjänst som administrativ assistent på förvärvs- och finansområdet, och av beslutet att tillsätta tjänsten med en annan sökande, och för det andra om skadestånd för ren förmögenhetsskada och ideell skada.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara det beslut som den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal fattade den 5 juni 2010 om att avslå sökandens ansökan till tjänsten (referensnummer TA-ADMIN-AST4-2009) och att tillsätta tjänsten med en annan sökande,

- vid behov, ogiltigförklara beslutet av den 22 juli 2010 om avslag på sökandens klagomål och beslutet av den 27 september 2010 om att inte ändra det tidigare beslutet med anledning av sökandens begäran om omprövning och komplettering av klagomålet,
- förordna att svaranden ska ersätta sökandens rena förmögenhetsskada som motsvarar skillnaden mellan hennes nuvarande lön och AST4-lönen fram till pensionsåldern, inklusive samtliga bidrag och ersättningar och kompensation för pensionsrättigheter,
- ålägga svaranden att utge skadestånd för sökandens ideella skada som i överensstämmelse med rätt och billighet uppskattas till 10 000 euro, och

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

**Personaldomstolens beslut av den 18 november 2010 —
Vereecken mot Kommissionen**

(Mål F-17/06) ⁽¹⁾

(2011/C 13/89)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 96 den 22.04.2006, s. 39.

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV